rnia
al

COLLATION

OF AN

Indian Copy

OF THE

HEBREW PENTATEUCH,

WITH

PRELIMINARY REMARKS:

CONTAINING

AN EXACT DESCRIPTION OF THE MANUSCRIPT,

AND A NOTICE OF SOME OTHERS, *(HEBREW AND SYRIAC)*

COLLECTED BY

THE REV. CLAUDIUS BUCHANAN, D.D.

In the Year 1806,

AND NOW DEPOSITED IN THE PUBLIC LIBRARY, CAMBRIDGE;

ALSO

A COLLATION AND DESCRIPTION OF A MS. ROLL OF THE

BOOK OF ESTHER;

AND THE

MEGILLAH OF AHASUERUS,

From the HEBREW COPY *originally extant in* BRAZEN TABLETS *at* GOA,

on the MALABAR *Coast.*

WITH AN ENGLISH TRANSLATION.

BY THOMAS YEATES,

LATE OF THE UNIVERSITY OF OXFORD.

CAMBRIDGE:

Printed by J. Smith, Printer to the University;

AND SOLD BY RIVINGTONS, ST. PAUL'S CHURCH-YARD;

CADELL AND DAVIES, STRAND; AND HATCHARD, PICCADILLY, LONDON;

AND DEIGHTON, CAMBRIDGE.

1812.

Price 9s. in boards.

Stack
Annex
5
115
953

TO

HIS ROYAL HIGHNESS

William Frederick

DUKE OF GLOUCESTER AND EDINBURGH,

Chancellor

OF THE

UNIVERSITY OF CAMBRIDGE;

THE FOLLOWING

COLLATIONS

ARE,

BY PERMISSION,

INSCRIBED,

BY

HIS ROYAL HIGHNESS's MOST DUTIFUL, HUMBLE,

AND OBLIGED SERVANT,

T. YEATES.

Cambridge,
Dec. 7, 1811.

PRELIMINARY REMARKS.

The MS. here collated derives its importance principally from the country where it was discovered, and the class of Jews from whom it was procured. The learned Dr. BUCHANAN, while in India, was attentive to the investigation of the History and Literature of the Christians and Jews in those parts of the East*; for which purpose he travelled from Calcutta to Cape Comorin by land, and made excursions in the interior of that extensive peninsula, where he met with Jewish colonies.

The derivation of the MS. is announced in the printed label affixed to it:—" This Manuscript, on a Roll of Goat-skins dyed red, was found in the Record Chest of one of the

* " The design of investigating the History and Literature of the Christians and Jews in the East, was submitted to the Marquis of Wellesley before he left India. His Lordship, judging it to be of importance that the actual relation of the Syrian Christians to our own Church should be ascertained, and auguring something interesting to the republic of letters, from the investigation of the Syriac and Jewish Antiquities, was pleased to give orders that public aid should be afforded to Dr. Buchanan, in the prosecution of his enquiries, wherever it might be practicable." *Calcutta Report.*

Synagogues of the Black Jews, in the interior of Malayala in India, by the Rev. Claudius Buchanan, in the year 1806." Those Jews, on being asked certain questions about it, could give no precise account of it: some replied, *that it came originally from Senna in Arabia;* others of them said, *it was brought from Cashmir.* The Cabul Jews, who travel annually into the interior of China, remarked, *that in some Synagogues the Law is still found written on a roll of leather; not on vellum, but on a soft flexible leather, made of goat-skins, and dyed red,* which agrees with the foregoing description of Dr. Buchanan's Roll.

We know very well that the Jews, in the time of Moses, had the art of preparing and dying skins: for *rams' skins dyed red,* made a part of the covering for the tabernacle, (Exod. xxvi. 14.); and it is exceedingly probable, that the very autograph of the Law, written by the hand of Moses, was written on skins so prepared. The ancient rules prescribed to the Jewish Scribes direct, that the Law be so written, provided it be done on the skins of clean animals, such as sheep, goat, or calf-skins: therefore this MS. and many others in the hands of the Jews, agree in the same as an ancient practice. The Cabul Jews, as aforesaid, shew that copies of the Law, written on leather skins, are to be found among their people in India and China; and hence we have no doubt, that such are copies of very ancient MSS.

Dr. Kennicott quotes from Wolfius, that a certain Jew, named *Moses Pereyra,* affirmed, *he had found MS. copies of*

*the Hebrew text in Malabar; for that the Jews, having escaped from Titus, betook themselves through Persia to the Malabar coast, and arrived there safe in number about eighty persons**. Whence *Wolfius* concludes, that great fidelity is to be attached to the Malabar MSS. The Buchanan MS. may fairly be denominated a *Malabar* copy, as having been brought from those parts.

There are only six Synagogue copies of the Hebrew Pentateuch in rolls, at present known in England, and in our Libraries, exclusive of those in the possession of the Jews; viz. Two in the Bodleian Library, Oxford; the roll now in the University Library, Cambridge; two rolls in the Library of the British Museum; and one in the Collegiate Library, Manchester. These are all excellent copies, and of large dimensions: five out of the six are composed of skins, one on vellum.

It is not a little remarkable, that neither of those famous rolls in Oxford has undergone a regular collation, nor, perhaps for a similar reason, those in the British Museum: for Dr. Kennicott having examined them in a number of places, and not finding any material variation in the text from that of the printed edition by Van. Hooght, seems to have declined

---

* "Refert *Moses Pereyra*, se invenisse Manuscripta Exemplaria (*Hebræi Textus*) MALABARICA. Tradit Judæos, a TITO fugientes, per Persiam se ad oras Malabaricas contulisse, ibique cum octoginta animis salvos advenisse. Unde constat, MStis Malabaricis multum fidei tribuendum esse." *Wolf.* 4, 97. See *Dr. Kennicott's Dissertation the Second*, p. 532. *Oxford*, 1759.

further research into them. As to the first article, *Signat. Hunting. Bod. Lib.* his words are these: "Quum vix ullæ variationes hujus MSti ab editione Hooghtianâ repertæ fuerunt, etsi pluribus in locis sit consultus, non illius facta fuit collatio." Concerning the other, *Sign. Rawlins,* he says, "Codice hic illic examinato, non eum collatione dignum existimavi*." His reason for this, however, appears inconclusive, as it is founded on the *supposition* that such rolls may have been written since the æra of Printing; but it is known to all the world, that the Jews never write their public copies of the Pentateuch from a printed text, but always from the *written* text, the most pure and ancient they can select for the purpose. Had this Gentleman examined, by a regular collation, *only* such rolls as he but partially consulted, he had saved himself immense labour; since such copies are the prime and fountain copies of this part of the Hebrew Scriptures, and have an authority against which no other private copies can have any manner of weight in the determination of any various reading. This ill choice of MSS. whereby to produce a pure text, has rendered the Doctor's labours so unpopular with the Jews.

The Synagogue rolls have their peculiarities and characteristics, wherein as to their form and composure they differ from private copies. The purest *exemplars* are those which have been consecrated by actual use in the Synagogue; such

* Vid. Kennicotti Bib. Heb. vol. II. Dissert. Gen. p. 72.

having been painfully examined and approved upon the most diligent inquisition. "Multum intercedit discriminis, *inquit Carpzovius*, inter Codices convolutos Synagogarum publicos, et inter Codices quadratos privatorum vel doctorum in scholis. Illi, sive publicis usibus in Synagogis inserviant, sive ad eorum instar, in gratiam doctorum virorum concinnentur, multa accuratione et fide, ad leges a magistris Judæorum latas, eodem fere omnes modo, componuntur, ut vix alteri ab alteris discrepent." Vid. *Carpzovii Crit. Sacr.* cap. VIII. *De Codicibus V. T. Heb. MStis*, p. 371. For a copious and learned account of the rules of the Jewish Scribes in copying the Sacred Law, this Author refers to Schikard, in מ״ה, cap. II. Theor. V. p. 89, et seqq. See also Leusden, *De Pentateuchis Manuscriptis*, Dissert. XXXIV. p. 397. *Philolog. Hebr.* Also *Disquisitiones Criticæ*, cap. II. *Lond.* 1684.

The general characteristics of the Synagogue rolls are these:

1. They are written in the square character, and without the vowel points and accents.
2. They have no distinction of chapters and verses.
3. They mark no division of the text, but by the observance of certain spaces.
4. They mark the division of books by a space equal to four lines.
5. Certain words begin columns according to ancient rule.
6. Certain letters are written large, others smaller than those of the text.
7. The margin of the columns is every where plain, and free from notes.

8. In some copies the writing is plain and unadorned; in others the letters are adorned with the Coronæ, or Tagin.*

Description of the Cambridge Roll,

Or, Indian Copy, which also may be denominated *Malabaric*, from that part of India in whose vicinity it was found. It consists of strong leather skins, thirty-four in number, and sewed together. The text occupies one hundred and seventeen columns, and the length of the roll, in its present condition, measures nearly fifty feet, by about two feet broad. The columns contain fifty lines, and are about a palm, or four inches in breadth. It contains the fragments of three different rolls; and the skins are of two qualities, partly *red*, and partly *brown*. Some of them are in very good preservation; others much impaired by time, and flawed in many places; but the writing is nevertheless clear and legible, it having sunk into the substance of the skin. Some few places are defaced from accident, perhaps from its conveyance from so great a distance. The old skins have been strengthened by patches of parchment on the back; and in one place four words have been renewed by the same supply. The text is written in the square character, and without the vowel points and accents;

* The *Tagin*, in Hebrew תגין or תאגין, belong to the ornamental part of Hebrew writing, and are observed in the more splendid and highly finished copies. They are certain fine *radii*, ascending from the tops of the letters in manner of horns, and are said to be done in imitation of the glory Moses saw in the Divine writing delivered to him on Mount Sinai. תגין is derived from תגא, *corona, coronamentum*. Vid. *Buxtorf Lex. Chald. Rab.* p. 2562.

and the margin of the columns is every where plain, and free from writing of any sort. It has all the spaces and *minutiæ* of the most correct Masoretic copies, and some few peculiarities not common in those of the Western Jews. Several of the skins have the ornamental writing or Coronæ, formerly belonging to a most superb and highly finished copy. The text of Genesis occupies fifty-seven columns, and concludes the last with a space equal to four lines.

Columns 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18; also 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46; also 67, 68, 69, 70, are all on red skins, and of the same handwriting, which is exquisitely fine, and surpassing even the most finished specimens of Hebrew typography.

Columns 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25; also 47, 48, 49, and 50, are also on red skins, and elegantly written with the *Tagin* or Coronæ.

Columns 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66; also 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80; also 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, are all of one denomination, and are on strong brown skins, written in a less elegant hand, apparently of great antiquity.

Columns 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105,

exhibit two specimens of writing, and are probably parts of two different MSS., the skins mostly red. The text is in many places difficult, from the rudeness and irregularity of the writing.

With respect to the several sorts of skins and handwriting, the answer of some Indian Jews, when interrogated concerning this MS., is worthy of remark. By one account, *it was brought from Senna in Arabia*; and by another account, *it came from Cashmir:* which two accounts are cleared up on an examination of the MS., since part of it being composed of brown skins, and the writing very similar to that seen in rolls of *Arabian* and *African* extraction, there is a possibility that such part is the fragment of an *Arabian* or *African* MS., as those Jews relate: and the other account, viz. that it was brought from *Cashmir*, may also be equally true; since that part consisting of red skins so well corresponds with their own description of copies found in the Synagogues of the Eastern Jews. The consideration of this point attaches still greater consequence to the roll itself, which, as it is found to consist of fragments of copies purely *Oriental*, and seemingly unconnected with the Western Jewish copies, we may now conclude the same to be ample *specimens* of copies in those parts of the world. It is true indeed, that a great part of the text is wanting, and the whole book of Leviticus; yet, notwithstanding the large deficiencies of the MS., it ought to be a satisfaction to know, that herein are ample specimens of at least three *ancient* copies of the Pentateuch, whose testimony is found to unite in the integrity and pure

conservation of the Sacred Text, acknowledged by Christians and Jews in these parts of the world. The following Collation confirms the truth of this remark; and if such specimens, furnished by this MS., are allowed their proper weight and importance, we can have little room to doubt of the general purity of the entire copies; so that we now have no reason to expect, from Hebrew MSS. obtained from the Oriental Jews, any new or extraordinary emendation of the Hebrew text of the Pentateuch.

It may be interesting to the critical Reader to have a brief notice of several other MSS. extant in the British Libraries.

Description of the Oxford Rolls.

I. A large Roll of the Hebrew Pentateuch, formerly in the use of some Synagogue, *Sign. Hunting. Bod. Lib.* N°. 618, 619, 620, 622, now in four parts, or small rolls, measuring together in length one hundred and thirty-three feet, and two feet broad. The whole number of skins is sixty-seven, which are of the quality called *Brown African.* The text is written in a large square character, without points, accents, Masorah, or any distinction of chapters and verses. The initial letters are equal to the rest; nor have they any addition or ornament besides the Coronæ or *Tagin.*

II. A large Roll of the Hebrew Pentateuch, formerly in the use of some Synagogue, *Sign. Rawlinson. Bod. Lib.*

It consists of forty-one skins, measuring in length eighty feet, and in breadth twenty-seven inches. The text is written in the square character, without points, accents, Masorah, or any distinction of chapters and verses. The letters are adorned with the *Coronæ,* and the spaces between the several Books are equal to four lines.

Description of the Rolls in the British Museum.

I. *Harleian Collection.* "A double Roll, containing the Hebrew Pentateuch, written in a large character on brown African skins. It consists of forty skins of different breadths, some skins containing more columns than others. The columns are one hundred and fifty-three; each column contains sixty-three lines, is about thirty inches deep, and generally more than five inches broad. The letters have no points, nor any horns or flourishes on the tops of them. The initial words not larger than the rest, and between every two Books is left the space of four lines." This description is a copy of the label affixed to it.

II. A very superb Vellum Roll of the Hebrew Pentateuch, given by *Solomon Da Costa, esq.*, together with a rare and elegant collection of Hebrew books. The text of this MS. is written without points, accents, Masorah, or any distinction of chapters and verses. The Books have a space between them equal to four lines. The breadth of the roll is a folio size, the columns are of unequal width; the letters are square, and written without the Coronæ.

Description of the Roll in the Collegiate Library, Manchester.

The following are the particulars of this Roll, lately communicated to me by a learned friend, a clergyman, on whose skill and accuracy the Reader may rely. It is a large double Roll of the Hebrew Pentateuch, composed of brown African skins, forty-five in number, and measures in length one hundred and six feet; containing two hundred and four columns of writing, each column having about forty-eight lines. The breadth of the Roll is about twenty inches, and of each column about four inches. The letters are black and well preserved, and the whole text is without points, accents, and marginal additions. The Book of Genesis occupies fifty-one columns, ending with a space equal to four lines, as likewise does Exodus, Leviticus, and Numbers. The metrical chapters are as in other Hebrew copies, and the columns wider in proportion. The words יהודה, (Gen. xlix.) הבאים, (Exod. xiv.) and מה טוב, (Num. xxiv.) begin columns. The words מאד ויחי (Gen. xlvii. 28, 29.) are distanced by the space of one letter. There are in it some few erasures, or defaced places, where there have been corrections. Some of the letters have the Coronæ: and as to the great and small letters in certain words, this MS. has them in common with other copies. It has not been collated: the donor's name is Byron.

Those who please to consult Dr. Kennicott's *Dissertatio Generalis*, or the *Bibliothecæ Bodleianæ Cod. MSS. Orient. Catalogus a Uri*, may meet with further particulars relating to some of the above articles. Thére is likewise a small and beautiful Roll of the Hebrew Pentateuch in the Library of Lincoln College, Oxford, which has not been collated, as noticed by Dr. Kennicott, *Dissert. Generalis.* "*Cod.* 78. *Pentat. Rotulus parvus et elegantissimus in Biblioth. Coll. Lincolniensis. Parum examinatus fuit*; *quia scriptus videtur Seculo XVII. et forte ab Exemplari impresso desumptus.*" No further particulars are given of this *unique* copy, which may nevertheless have its merit, though it does not rank in description with the former.

With respect to the antiquity of these Rolls, we no where find the least notice; a circumstance not peculiar to them, but common to MSS. of this description, lest by any extraneous and human additions, they should seem to derogate from the sanctity and inviolability of the Divine Word: their age is therefore matter of conjecture; though it may be admitted, that much antiquity may attach to MSS. in skins, from their texture, strength, and durability; besides, this material retains a more lasting impression than any parchment or vellum can equal, in the preservation of the writing and form of the letters, which sink into its substance, and hence are indelible. The text is also less exposed to *corruptions*, from the difficulty of erasure, the traces of which cannot be effaced.

In these exemplars, the omission of the vowel points and accents, maccaph, soph-pesùk, and the marginal readings called *Keri*; also of the Masoretical notes subjoined to the several books, in copies of other forms, no less declare for the purity of the text, than for the fidelity of the Jews in preserving this part of the Holy Writings in their original and pristine form, without annexing to the letter of the text any of those additions. This consideration affords an insuperable argument, that the characters of the vowel points and accents, though perhaps ancient, were not coeval with the Mosaic original.

Besides the MS. rolls, there are other prime copies of elaborate compilation to be found among the folio and quarto MS. volumes extant in the British Libraries. Dr. Kennicott, who had laboured in these researches with equal success and plausibility, computed their number at 144, in which account is included seven Samaritan MSS.

The MS. copies of the whole Hebrew Bible, then known in England, are as follows, taken from his statement.

Bodleian Library, Oxford.

No. 1.	Bible, 2 vols. folio	No. 471. 461.
2.	Bible, quarto	3198.
3.	Bible, 2 vols. quarto	5350. 1
4.	Bible, 2 vols. folio	5945. 6.

Radcliffe Library.

5. Bible, quarto.
6. Bible, quarto, *Kennicott.*

Cambridge Libraries.

No. 7.	Bible, quarto, University Library . . .	Mm. 5. 27.
8.	Bible, 3 vols. fol. Emanuel Coll. . . .	No. 1. 27.

Libraries in London.

9.	Bible*, folio, Royal Library.	
10.	Bible, quarto, Royal Society.	
11.	Bible, folio, British Museum, Harl. . .	No. 1528.
12.	Bible, 4 vols. octavo, British Museum . . .	5498.
13.	Bible, 2 vols. folio, British Museum . . .	5710.

University, Aberdeen.

14. Bible, quarto, Marischal College.

PENTATEUCHS IN ROLLS

Already noticed. See page 9.

---

* "This curious MS., which contains the whole Hebrew Bible, has also been collated; and it has one pre-eminence above every other MS. I have seen—that it belonged, not only to a SYNAGOGUE, (though even that circumstance would have been important, as it contains a multitude of variations,) but to a Synagogue in JERUSALEM itself. For a very celebrated Rabbi, who was born in Spain in 1194, built a Synagogue at Jerusalem; and in this Synagogue (which was built about 500 years since) it was preserved with the utmost veneration, till Jerusalem was taken by the Emperor *Selim* in 1517. The MS. was then seized by a Turkish officer, who carried it to Aleppo; where, in 1683, it came into the hands of the celebrated *D'Arvieux:* and it was afterwards purchased by an English gentleman, who brought it home to enrich his own country. In this MS. the *Psalms, Job,* and *Proverbs,* are written in *hemistics,* as the Hebrew poetry certainly should be. And, though it has suffered by rasures, it has still many various readings, and several of consequence: in particular, it has *two verses* in one place, which are clearly genuine, though the Masora has pronounced them spurious." *Annual Account for the Year* 1768, p. 125.

PENTATEUCHS NOT IN ROLLS.

Bodleian Library, Oxford.

No. 1.	Pentateuch, folio	No. 1262.
2.	Pentateuch, 2 vols. quarto	5349.
3.	Pentateuch, folio	5949.
4.	Pentateuch, quarto, Marsh.	635.
5.	Pentateuch, with the Prophets, &c. 3 vols. folio .	2878.
6.	Pentateuch, with the Megilloth, folio	5233.
7.	Pentateuch, with the Megilloth, octavo . . .	5356.

Radcliffe Library.

8. Pentateuch and Megilloth, *Kennicott.*
9. Pentateuch and prior Prophets.

College Libraries.

10. Pentateuch, 12mo. Dr. Barton, Christ-Church.
11. Pentateuch, folio. Corpus Christi Coll. . . W. B. 4. 7.
12. Pentateuch, 2 vols. folio, Jesus Coll. . . No. 11. 12
13. Pentateuch & Hagiographa, folio, Oriel Coll. . 72.

Library of St. John's College, Cambridge.

14. Pentateuch and Megilloth, folio.

British Museum.

15.	Pentateuch, folio	No. 5586.
16.	Pentateuch, quarto	5772.
17.	Pentateuch and Haphtaroth, quarto	5683.

No. 18. Pentateuch and Megilloth, quarto . . . . . . 7621.
19. Pentateuch and Megilloth, quarto . . . . . . 5706.
20. Pentateuch and Megilloth, quarto . . . . . . 5709.
21. Pentateuch and Megilloth, quarto . . . . . . 5773.
22. Pentateuch and Megilloth, quarto . . . . . . 1861.
23. Pentateuch and Megilloth, quarto, Da Costa Collect.

Library of the Royal Society.

24. Pentateuch and Megilloth, quarto.

Collegiate Library, Westminster.

25. Pentateuch, octavo.

Statement of the Number of MS. Copies of the Sacred Books in the various Codices, including Rolls. Vid. Ken. Diss. 2. p. 589.

	1759.	1810.		1759.	1810.
Pentateuch * . .	34.	46.	‡ Esther†	37.	42.
Joshua.	17.	25.	Job	26.	34.
Judges	18.	26.	Psalms	35.	42.
‡ Ruth	30.	38.	Proverbs	24.	31.
Samuel	18.	27.	‡ Ecclesiastes . .	33.	42.
Kings	18.	26.	‡ Solomon's Song .	32.	41.
Chronicles . . .	19.	25.	Isaiah	24.	31.
Ezra	21.	27.	Jeremiah	21.	28.
Nehemiah . . .	21.	27.	‡ Lamentations . .	30.	39.

* Including seven Rolls.

† Including twelve Rolls.

Note, The five Books marked ‡ compose the *Megilloth*.

	1759.	1810.		1759.	1810.
Ezekiel	23.	30.	Micah	22.	29.
Daniel	20.	26.	Nahum	21.	28.
Hosea	22.	29.	Habakkuk	21.	28.
Joel	22.	29.	Zephaniah . . .	21.	28.
Amos	22.	29.	Haggai	21.	28.
Obadiah	22.	29.	Zechariah	20.	27.
Jonah	22.	29.	Malachi	22.	27.

CAMBRIDGE MSS. 1759.

By Dr. Kennicott, Diss. 2. p. 521.

The Public Library.

No. 68. Bible, quarto . . . . M m 5. 27.
69. Prophets *prior*, quarto . . . . E e 5. 10.
70. Prophets *posterior*, quarto . . . . . . E e 5. 9.
71. Hagiographa (exc. Megill.) folio . . . E e 5, 9.

Caius College.

72. Prophets and Hagiographa, octavo . . . No. 404.

Emanuel College.

73. Bible, 3 vols. folio . . . . No. 1, 27.

Trinity College.

74. Psalms, folio.

CAMBRIDGE MSS. 1810.

HEBREW, SYRIAC, AND ÆTHIOPIC.

University Library.

No. 1.	Bible. Vellum, with Points, quarto . .	M m 5. 27.
2.	Prophets *prior;* viz. Joshua, Judges, Samuel, Kings, quarto	E e 5. 8.
3.	Prophets *posterior;* viz. Isaiah, Jeremiah, Ezekiel, and twelve minor prophets, quarto	E e 5. 10.
4.	Hagiographa, (exc. Megilloth,) viz. Job, Psalms, Proverbs, Daniel, Ezra, Nehemiah, and Chronicles, quarto large . .	E e. 5. 9.
5.	Job in Metre, with Points and Comm[t]. folio.	D d. 8. 53.
6.	Pentateuch, a Roll, Buchanan Collection .	Class O o.
7.	Esther, a Roll, silk, ditto . . .	ditto.
8.	Esther, a Roll, parchment, small, ditto . .	ditto.
	Ahasuerus: title, *Megillath Ahasuerus,* do. .	ditto. 20.
	Gad: the Book of Gad the Seer, do. . .	ditto. 20.
	New Testament, Jerusal. charact. quarto, do.	ditto. 32.
	Acts of the Apostles, and part of St. Paul's Epistles . . . . do.	ditto. 16.
	Gospel of St. John, with points, and marginal notes in Greek *, K. folio.	

* Not in the Buchanan Collection.

SYRIAC MANUSCRIPTS.

Psalms . . . . No. 50.
Prophets . . . . 51.

Buchanan Collection, Class O o.

Bible; containing the Old and New Testament, with the Apocrypha, and fragments of the eight books of Clemens, Estranghelo character, 2 vols. large folio, parchment . . . . No. 1. 2.
Pentateuch; folio, large unique character . . . . . 8.
Pentateuch; quarto Nestorian . . . . 26.
Pentateuch; quarto Nestorian . . . . 27.
Judges, Samuel, Kings, Proverbs, Ecclesiastes, Ruth, Song of Solomon, Job, and Ecclesiasticus; large quarto . . . . 10.
Esdras, 2 and 3 Maccabees, Revelation of St. John, Esther, Chronicles, Ezra, and Nehemiah; large 4to . 11.
Prophets major and minor: Baruch, and Story of Susanna; *Mesopotamian* folio . . . . 7.
Prophets major and minor: Baruch, and Story of Susanna; *Nestorian* quarto . . . . 18.
Wisdom and Ecclesiasticus, octavo . . . . 39.
Four Gospels, and Acts of the Apostles, Antiochian 4to . 25.
Acts of the Apostles, and St. Paul's Epistles, with the Catholic Epistles of James, Peter, and John; quarto . 31.
Acts of the Apostles, and Revelation of St. John, quarto . 21.
Psalms, with Liturgy, quarto . . . . 22.
Psalms, with some Canticles, 12mo . . . . 40.

ÆTHIOPIC MANUSCRIPTS.

Liturgy of the Church of England.*

Gospel of St. John, 12mo, vellum, Buchanan Coll. . . 11.

HEBREW MANUSCRIPTS.

Caius College.

No. 9. Prophets and Hagiographa; viz. all the books of the Old Testament, excepting the Pentateuch, octavo . . . . 404.

Emanuel College.

10. Bible, with points, vellum, 3 vols. folio . . . . 1. 27.

St. John's College.

11. Pentateuch and Megilloth, folio.
12. Prophets.

Trinity College.

13. Psalms, folio . . . . R. 8. 6.
14. Esther, a Roll.

---

* A notice of this curious article I could not here omit: it was a gift from the learned translator, *Charles Wright*, formerly Arabic Professor. I have in my possession the English Liturgy and Offices in *Hebrew*, done in the reign of King Charles the First, and for the use of some society founded by William Wainfleet.

From the above statements it appears, that there are extant at this time in the British Libraries, fourteen MS. copies of the whole Hebrew Bible; seven copies of the Pentateuch in rolls, and twenty-five other MSS. not in rolls; in all forty-six copies. The Cambridge MSS. are stated *specifically* for the years 1759 and 1810, on account of some omissions in the former, and additions in the latter; so that the aggregate number of sacred Hebrew MSS. of the whole and parts of the Hebrew Bible may be computed now at one hundred and fifty copies.

As an apology for introducing a notice of other Hebrew MSS. not included in the canon of the Old Testament, and also of Syriac MSS., I presume the importance of their acquisition to the general stock of Sacred Literature will best excuse their insertion. Two remarks indeed must be obvious to all judicious persons; first, that the Syrian Christians in India may be supplied with copies of the entire volume of Scripture from their own fountains, without any immediate recourse to copies derived from the Christian Churches of Europe: secondly, that the Jews have their Scriptures in the greatest perfection; and, with respect to them, there is an entire version of the New Testament in their own language, and derived from their own parts; so that nothing seems wanting, but a multiplication of copies by the powerful aid of the Press, and the extensively beneficial exertions of such Societies as are instituted for these purposes.

It remains to be remarked, that the Syriac MSS. are

considerably important for the service of collation, so long wanted in the Syriac text; and these, together with the Oxford MSS., by the united assistance of such of the literati, of both Universities, as are disposed to contribute such laudable service to the interest of Religion, we may soon expect a complete collation of the Scriptures in that language.

But to return: it is to be remarked, that notwithstanding the collation of so large a number of Hebrew MSS., we have very little description at all of them, especially as to their *form*, and similitude or difference; points as necessarily connected, as the *form* of printed books of the same or different editions, by which, without *dates* of time or place, their derivation may be known. The like may be said of the biblical Hebrew MSS., that some are perceived to have a common derivation from some one principal copy; and the text of such MSS. is expected to be nearly, if not entirely, the same in all copies derived from that source. In order to this, the number of folios, columns, and lines, with their measure and size, is requisite to be known. In some copies of the Pentateuch, and others extant in Bibles, there is to be seen the same exactness and nicety as in the rolls themselves; and this shews that they approximate to the perfection of the rolls, as the rolls unquestionably do to the original autograph. For instance, in the Cambridge MS. Bible, deposited in the University Library, the word יהודה (Gen. xlix.) begins a column, and the last column of the book concludes with a space equal to four lines, an exactness surpassing modern imitation.

The Hebrew Scribes were the most perfect masters of their art, of any nation in the world; and Ezra is celebrated for incomparable skill and facility in writing the Law. From the remains of ancient Hebrew MSS. it is by no means improbable, that such was the perfection of his canonical text of the Pentateuch, both as to the *text* and the *form* of it, that it was, as a sacred exemplar of the Mosaic autograph, absolutely inimitable.

The only copy of the Pentateuch, known to claim so high an antiquity as the *Ezran* autograph, is that *famous* Roll, as Dr. Kennicott announces it, sometime ago preserved in the Library of the Dominicans at *Bologna* in *Italy*, described by the learned Montfaucon, *Diar. Ital.* p. 399. This Roll, consisting of *calf-skins*, is doubtless very ancient, from the Hebrew inscription found in it. "This is the Roll of the Law, written by Ezra the Scribe, with his own hand, when the Captivity returned under King Cyrus to Jerusalem, and built the second Temple, which was completed in forty-two years, and lasted four hundred and twenty years*." It had been in the possession of the Christians nearly four hundred years, viz. from the time of *Aymericus*, in the beginning of the fourteenth century; and was in Montfaucon's time kept under the keys of the Principal of the Monastery

* "Hic Rotulus Legis est, quem scripsit Esdras Scriba, manu sua, quando sub Cyro Rege redierunt filii Captivitatis in Jerusalem, et ædificaverunt secundum Templum, quud fuit consummatum in quadraginta duobus annis, et duravit ccccxx. annos."

and magistrate of the city. For a more particular account, *Vide Carpzovii Crit. Sacr.* p. 366.

Ezra, who is said to have collected and revised the Sacred Books, without doubt, had a special regard to the ancient and original writings at that time extant. Dr. Kennicott, in his Second Dissertation, very ably shews, that the book of the Law, found in the time of King Josiah, might be the original written by the hand of Moses. " As to the point of age," says he, " this MS. might certainly be *the original*; distance of time leaving it very possible. For the most extended chronology does not make the interval from the death of Moses to the death of Josiah 930 years; an age exceeded by that of several MSS. preserved at this day." *See* ibid. p. 300. The interval of time, from the death of Moses to the twelfth year of the reign of King Josiah, was 827 years; and from Moses to Ezra, about 984 years, according to Dr. Cumberland*; and therefore it is possible that the book of the Law, written by Moses, might be in existence in the time of Ezra. The marginal notes to the Hebrew text are ascribed to Ezra; and those which concern the *form* of it, the disposition of columns, and division of books, most probably refer to the Mosaic autograph, or otherwise, how shall the uniformity of copies be accounted for; or whence does it arise, that the Hebrew Rolls, in all parts of the world, so remarkably agree in the *form* as well as in the letter of the text? A third copy from the time of

* Index to the Bible.

Ezra might transmit to us a fair exemplar of his original at this time.

Dr. Kennicott conjectures, that a considerable change had taken place in the state of the Hebrew text, during what he is pleased to call its *fifth* period, extending from the time of B. Asher and B. Naphtali, viz. the year 1000, to the invention of printing 1457. "It is certain," says he, "that *almost all* the Hebrew MSS. of the Old Testament, which are known at present, were written at this *fifth* period, between the years 1000 and 1457; which makes it probable, that all the MSS. written before the years 700 or 800, were destroyed by some decree of the Jewish Senate, on account of their many differences from the copies *then declared genuine*." p. 465. *Diss.* 2.

Admitting that such conjecture is founded in fact, and that such an important *change* of the Hebrew copies then extant took place by a general revision, or rather corruption, by the Jews in the West, or in some countries; yet it by no means proves, that such *supposed* reformation of the text by *designing* Jews was universal, and extended to the coast of *Malabar*. The integrity of that part of the Hebrew text in the Cambridge Roll, compared with the most esteemed and genuine printed text, is a direct evidence to the contrary.

But again; the integrity and immutability of the Hebrew text is an article of that importance to the whole Christian world, that its defence must be supported against the dangerous consequences of uncertain and unfounded *conjecture*. The

printed text of the Hebrew Scriptures throughout Europe, extant in the several popular and most esteemed editions, both among Christians and Jews, is attested by the Manuscript under consideration; and it proves that our Western copies do still exist in their ancient form and purity, without having suffered any change or material corruption. The testimony of this *Malabaric* copy is found so truly important in this point, that after having *once* most carefully collated it with the text of Vander Hooght, I resumed my labour by a *second* collation with a copy of Athias's Bible, printed at Amsterdam, 1661: the *sameness* and *identity* of the text in the *three* copies demonstrates their fidelity as having one common origin, and of consequence the genuineness of our printed text. The learned defenders of the Sacred Scriptures will doubtless take up the argument in an improved form, to the advantage of Revelation.

The chronology of the patriarchal ages, computed from the sums of years recorded in Genesis, is a point of considerable importance in all collations of the Hebrew text, especially since the Hebrew, Samaritan, and Greek copies, are found to differ so much in the computation of time; and consequently, have given rise to several discordant systems. The only hopes of discovering the true and original reckoning, have been placed in the *supposed* existence of MSS. *differing* from those hitherto known; and hence an *Oriental copy* of the Hebrew Pentateuch has long been a *desideratum*. The Indian Roll contains the entire text of Genesis, which is sufficient for the purpose; and its derivation from *Jews*

of very early settlement in India, (perhaps the remnant of the ancient dispersions in the time of Nebuchadnezzar) demines this to be an *Oriental copy* in every sense of the word, and its testimony in this respect must be interesting. The question is, Does this copy agree with the *Western* Hebrew copies, in the sums of years recorded in Genesis?—the answer is declared in the affirmative; and is a fact of that importance, that the entire text of those verses has been accurately and faithfully copied from the Roll, and inserted in the Collation, for the satisfaction of the learned.

The author of "*A Dissertation on the Chronology of the Septuagint*," printed at London, 1741, has the following remark, p. 7. "Our present *Hebrew* copies of *Genesis*," says he, "in these *Western* parts of the world, compute 1656 years from the Creation of the World to the Universal Deluge: But we are assured, by an Author of good credit, that all the *Hebrew* copies of Genesis, amongst the *Eastern Jews*, allow but 1556 years to this period." The Author referred to is Ismaël Sciahmschiah, an *Arabian*, whose words he quotes from the Latin of Abr. Ecchellens.*

* "Textus autem Hebraici inde patet Corruptela, quod a Casu Adami ad Diluvium computet annos 1556. A Diluvio vero ad nativitatem Abrahamæ annos 292. At Noë ex omnium consensu vixit post Diluvium annos 350. Colligitur itaque Noë vitâ defunctum fuisse agente Abrahamo annum 58, quod maxime est absurdum," &c. On which *Ecchellens* remarks, "Summa, seu Periodus, quam a Creatione Mundi ad Diluvium ex Hebraico textu suæ ætatis, quem in Perside, ubi scripsit, consuluit, centum annis ab illa exceditur, quam nostra nunc exhibent in Occidente Exemplaria,

Ille

The author of the Dissertation also remarks, p. 8, that "We are likewise assured by *St. Jerom*, that the *Hebrew computations* were not expressed in words at length in the old Hebrew copies; but in small characters scarcely visible:" but he does not shew where this assertion is to be found in the writings of that Father; nor is it supported by the evidence of any known copies now extant.

It is certain, that if at any time there existed in *Persia*, *Arabia*, or in any other country of *Asia*, or *Africa*, Hebrew copies of the Pentateuch, so materially differing in the article of chronology, as represented by the Arabian author above-mentioned, those copies must have been known to the Jews; and if such had been popular, the notice of them would have reached our own times, by testimony far superior to mere report. But neither have such copies been any where yet discovered, nor does historical evidence support the relation: the assertion, therefore, appears altogether false and groundless. The Jews, who are dispersed throughout the world, have their sacred books in all places, but know nothing of copies having a different text, or certainly they would find them out at any hazard or expence.

Ille tamen non semel testatur, non solum se plura evolvisse ejusmodi Hebraica Exemplaria, sed etiam Rabbinos et gentis doctores adhibuisse, quemadmodum fecit quoque ante illum in suo Chronico conficiendo *Hamaddinus Ismaël* princeps *Hemat*. Ex quo plane colligere est Exemplaria, quibus usus est uterque Ismaël, differe ab iis quæ legunt nunc in *Europa* Judæi, nec ita sibi ubique constare, ut blatterat et rudit noster Judæus." *Hist. Arabum Chron. Orient. Edit. Parissiis*, 1685, p. 172.

And with respect to the *Hebrew computations* being extant in cyphers and numerical contractions in the old Hebrew copies, as alleged from St. Jerom, no recent discovery of Hebrew MSS. is found to support it in any instance.

That there did exist a diversity of *copies* formerly among the Jews, cannot indeed be denied; but that such copies gave a different *text*, is more than can be proved, as I shall presently explain. The most celebrated copies among the Eastern and Western Jews were, according to their own history, 1. That of Hillel, or the Jerusalem copy; 2. the Hieriuchan copy; 3. that at Cairo in Egypt; 4. the Arabian, at Sinai; and 5. that called the Babylonian. These were the principal and *standard* copies of the whole Hebrew text, for all cities and provinces in the several countries; and were the common resort of Scribes in the correction and revision of all copies whatsoever, public and private; and hereof we have an example from the writings of the celebrated *Maimonides,* who wrote about the middle of the twelfth century. *Hilchoth Sepher Torah, cap.* VIII. *sect.* 4. ספר שסמכנו עליו הוא הספר הידוע במצרים שהוא כולל כ״ד והיה בירושלים מכמה שנים להגיה ממנו הספרים ועליו היו הכל סומכין לפי שהגיהו בן אשר ודקדק בו שנים הרבה והגיהו פעמים רבות ועליו סמכתי בספר התורה שכתבתי כהלכתו׃

That is,

"The copy, whereon we depend, is the well-known copy in *Egypt*, which contains the twenty-four Books, and which was many years at Jerusalem for the purpose of correcting copies from it; and upon it all of them depend;

for Ben Asher revised it, and minutely corrected it; and revised it many times over: and upon the same I rely in the copy of the Law which I have written according to his rule." *Vid. Carpzovii Crit. Sacr.* p. 370; also Dr. Kennicott's Dissertations on the *Fifth* Period. Now that these different copies gave a different text is no where shewed, but *only* that such differences as obtained in them consisted of the *full* or *deficient* forms of some words, as, for example, in התועבות, (Lev. xviii. 27.) in the *Hierinchan* copy, the latter ו *Vau* is wanting, as noted by *Elias Levita*. Other differences among copies consisted in the pointing and accents, according to different authorities; all of these are of no importance as to the text, which nevertheless retained its substantial form and interpretation: And as for the pointed copies of the Pentateuch, their great use was to retain and preserve the uniformity of pronunciation in the public office of reading in the schools and synagogues. The critical Reader is referred to the London Polyglot Bible for the various readings of B. Asher and B. Naphtali in their respective copies.

The only and last resort of the learned, whereby to settle the various readings extant in the Western copies, and the important differences between the Hebrew text and the Samaritan, Chaldee, Syriac, and Greek, is to such MSS. as may be found among the Jews in *India*, *Tartary*, and *China*. Dr. Kennicott quotes *Jablonski* to this purpose, in his Preface to an edition of the Hebrew Bible, printed at Berlin, 4to. 1699. "Lastly," says Dr. K. "he sets forth the possibility of procuring (as soon as there shall be zeal enough to prompt

the men of eminence in Europe to attempt procuring) very ancient Hebrew MSS. from such of the Jews, as have been settled for many ages in *China, Æthiopia, Constantinople, Thessalonica,* and other distant parts of the world—*quorum codicum nonnulli in Europæorum usum, ut acquirantur; nulli vel Labori vel Sumptui parcendum esse, mecum affirmabunt qui, quantopere philologia sacra hinc illustrari possit, secum reputaverint.* Dissert. II. p. 483.

Dr. Kennicott was equally solicitous for copies of the Hebrew Scriptures from the Jews of *India* and *China,* as appears from his Annual Accounts. He notes a very ancient copy of the Pentateuch at Cai-fong-fu, in the province of Ho-nan, mentioned by Le Long, Biblioth. *cap.* 2; and to enrich his collations with so great a treasure, he corresponded with persons of great weight and influence both at *Madras* and *Canton,* to which latter place he sent a copy of Van. Hooght's Bible, with hopes, at least, of a collation; but it appears his laudable endeavours proved fruitless in those remote countries. *See Annual Accounts,* pp. 129. 162. The discovery of an Indian copy of the Hebrew Pentateuch was reserved for the eventful period of the nineteenth century, and for a Discoverer, (guided, as it were, by an apostolic spirit, to the very place where it had been reserved from time immemorial,) the excellent Claudius Buchanan, whose track led him also to the discovery of Syriac manuscripts of the Old and New Testament, no less important to sacred literature. The successful termination of the war in India, doubtless, facilitated the acquisition of these Oriental treasures.

In the following Collation, the critical Reader will please to remark, that columns written on the same skin are signified by a *single line,* whilst several skins of the same denomination are signified by *a double line*; for example, Skin I. contains four columns; and a single line is used to denote that the said four columns are on the same skin. In the first series of skins are contained eighteen columns; at the end of which is to be found a *double line,* to denote that the ensuing columns are on skins of another denomination.

The number of columns in the MS. is one hundred and seventeen; the head-lines of which are exhibited in the Collation exactly as they stand in the original. This has been done for two reasons; (1.) to facilitate the finding any particular text in the MS. which the learned may have occasion to consult; and (2.) to satisfy the curious, who may not have an opportunity of consulting the original. All other lines may be called *lines of remark,* transcribed for various reasons, interesting to the Hebrew critic: as (1.) the spaces in the text, which are many and various; (2.) all lines distinguished by any peculiarity in the form of writing, as in the instances of the פ called *open,* or the great and small letters; (3.) such lines as afford any *various reading,* which, like other words of remark, have a note (°) of reference to the margin; (4.) some remarkable texts have been wholly transcribed for critical purposes, to shew that they have been closely examined, and that they are according to the *Lectiones* here produced; (5.) the texts relating to the Hebrew chronology

have been also transcribed at large for the more positive proof; (6.) some lines from the decalogue (Exod. xx.) are transcribed, to shew the peculiar *form* of this text; and (7.) the metrical part (Ch. xv.) is wholly given for the same reason.

To consult the Collation with advantage, it is proper to state the general characteristics of the MS. rolls of the Pentateuch, according to ancient and universal practice, collected from the first authorities. The marginal notes to most Hebrew Bibles direct to these characteristics, and are the foundation of their institution. I shall begin with those respecting the *form* of the text, and the words beginning columns.

There are ten words which begin columns, according to the tradition specified in these notes; viz. בראשית, (Gen. i. 1.) יהודה, (xlix. 8.) ואלה שמות, (Exod. i. 1.) הבאים, (xiv. 28.) ויקרא, (Lev. i. 1.) שני, (xvi. 8.) וידבר, (Num. i. 1.) מה טוב, (xxiv. 5.) אלה הדברים, (Deut. i. 1.) and ואעידה, (xxxi. 28.) The same notes direct to the observance of a space equal to four lines at the end of each Book. The notes evince, that the text in the ancient copies was written in columns; they expressly mention the word עמוד, i. e. *a column* or pillar, having two dimensions, i. e. not in squares, but in form of pillars.

The extraordinary accuracy required to preserve this adjustment of the text, surpasses common practicability: and therefore it is, that while these peculiar rules obtain more

or less in most copies; yet, perhaps, there is no one MS. that retains them all. Neither of the rolls in the British Museum end Genesis with a column, but with part of a column; and it is the same with the Manchester Roll, as I have been informed. It adds to the merit of the Buchanan Roll, that the text of Genesis ends with the column, and that of Exodus begins with the column succeeding; the same observation may be applied to the ending of the Book of Numbers, and the beginning of Deuteronomy in the succeeding column; and possibly, had we had the text of Leviticus, we should have discovered the same exactness. If the learned Reader should examine these parts of the Roll, he will find them to belong to the *brown* skins, supposed of considerable antiquity; or he may consult the Collation following, in the places referred to.

In some Masoretic editions of the Bible, the notes בראש עמוד, *in principio columnæ,* are accompanied with *an abbreviation,* ב״ה שמ״ו, signifying those words beginning columns; viz. בראשית, and the initial word of each succeeding book, מה טוב, שני, הבאים, יהודה, and ואעידה. *See* Mr. Leusden's explanation, in his Preface to Athias's Hebrew Bible, edit. 1661.

Next to the spaces of four lines, at the end of each book, is observed the space of one line, as may be observed in many instances in the following Collation; and in one instance, the space of *one letter* between the words מאד ויחי (Gen. xlvii. 27, 28.) distanced by the measure of an א Aleph. The

other spaces are of seven sorts, and are either initial, or final, or both.

The Jews, who pretend to explain every thing relating to their Law, its letters and form of writing, have names and terms peculiar to all these *niceties,* as may be seen in the Masoretic notes in the margin, and at the end of the Sacred Books, and especially in their critical writings; but certainly, the original design of these peculiar divisions and spaces in the text of the Hebrew Pentateuch is lost in antiquity. They call the initial spaces פתוחות, i. e. *openings,* because they open a new paragraph greater or lesser; and the final spaces סתומות, i. e. *closings,* because they stop or close a sentence; and hence originated the single letters פ and ס found in the printed copies of the Pentateuch, and also the triple forms פפפ, and ססס, making the fifty-two great sections of the Law; but it is to be remarked, that these interpolated letters do not find a place in the Synagogue rolls.

The division of the text into verses, and the points of distinction called (:) *Soph-pesuk,* is by no means original, but the invention of later times, as is evident from the form of the text in all the Synagogue rolls of the Pentateuch, which mark no such division, nor admit of those points. The learned Buxtorf, in his *Tiberias,* chap. XI. page 113, quotes from Elias Levita an excellent note to this purpose. אמת הוא שאין בו ספק שזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל היה ספר פשוט בלי נקוד ובלי טעמים ובלי סימני סופי פסוקים כאשר אנחנו ראים

הזום ולפי דעת בעלי הקבלה כל התורה היא כפסוק אחד ויש אומרים
תיבה אחת :

That is, "It is a certain truth, and of which there is no doubt, that this Law, which Moses set before the Israelites, was plain; without points, and without accents, and without any distinction of verses, even as we see it at this day: and according to the opinion of the cabalistic doctors, the whole Law was as one verse, yea, and there are that say, as one word."

In the next place is to be remarked the form of certain letters different from those of the text; viz. ב large in בראשית. (Gen. i. 1.) ג large in והתגלח. (Lev. xiii. 33.) ד large in אחד. (Deut. vi. 4.) ה large in הליהוה. (Deut. xxxii. 6.) ו large in גחון. (Lev. xi. 42.) which is the middle letter of the Law; י large in יגדל. (Num. xiv. 17.) ל large in וישלכם. (Deut. xxix. 28.) and, according to the lesser *Masorah*, in והלטאה. (Lev. xi. 30.) נ large in נצר. (Exod. xxxiv. 7.) and ן *final* in משפטן. (Num. xxvii. 5.) ס in ויהס. (Num. xiii. 30.) according to some copies, but not the Masorah. In the Buchanan, or Indian Roll, the ס is large in ספר. (Gen. v. 1.) not remarked in any other copy. ע large in שמע. (Deut. vi. 4.) ף final, large in ובהעטיף. (Gen. xxx. 42.) also in עיף. (Gen. xxv. 29.) in the Indian copy only, and in יאף. (Num. xi. 33.) צ large in צא. (Exod. xi. 8.) in the Indian copy, and in three Codices referred to by Dr. Kennicott, but not by Buxtorf; ק large in זקן. (Gen. xxiv. 1.) in the Indian copy, but in no

other; ר large in אחר, (Exod. xxxiv. 14.) ת large in תמים, (Deut. xviii. 13.)

The Small Letters.

א small in ויקרא, (Lev. i. 1.) ה small in בהבראם, (Gen. ii. 4.) ו small in שלום, (Num. xxv. 12.) ט small in וטהרתם, (Num. xxxi. 24.) י small in תשי, (Deut. xxxii. 18.) כ small in ולבכתה, (Gen. xxiii. 2.) מ small in ממרים, (Deut. xxxi. 27.) also in מוקדה, (Lev. vi. 2.) as noted in the greater Masorah; ק small in בקמיהם, (Exod. xxxii. 25.) and in קצתי, (Gen. xxvii. 47.) ר small in ראשית, (Exod. xxiii. 19.)

The Pointed Words.

The Masoretic copies note ten words in the Law having points over them: וביניך, (Gen. xvi. 5.) אליו, (xviii. 9.) ובקומה, (xix. 33.) וישקהו, (xxxiii. 4.) את, (xxxvii. 12.) ואהרון, (Num. iii. 39.) רחקה, (ix. 10.) אשר, (xxi. 30.) ועשרון, (xxix. 15.) לנו ולבנינו, (Deut. xxix. 29.) Some copies have a point over ויירש, (Num. xxi. 31.) For a further account of the *Literæ majusculæ et minusculæ, &c.*, consult *Buxtorfii Tiberias, cap.* XIV. XV. and XVI.; or Leusden's *Philolog. Heb. Dissert.* X.

Inverted Letters.

Two words have an inverted נ Nun, according to some copies; viz. בנסע, (Num. x. 35.) and כמתאננים, (xi. 1.) There are, moreover, two having an inverted and suspended position, whereof one is written over the word משה, (Num. x. 35.); the two latter are observed in the Indian copy,

but not the two former. There is however a *reflex* Caph final, in the word דרך, (Gen. iii. 24.) not observed in any other but in the Indian copy.

The wood-print hereto subjoined exhibits the peculiar forms of some of the Hebrew letters observed in the MS.; (1.) The ח Heth with an *arched* cap, occurring in the writing on red skins; and, in some, the same with an *angular* cap, and sometimes the protracted *Heth*. The brown skins uniformly retain the common ח. (2.) The ל in two words has

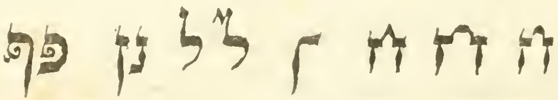

an indented or *hooked* top, in the manner shewed in the wood-print, in וילבשם, (Gen. iii. 21.) and ויתגל (ix. 21.): no other copies are seen to observe this peculiarity. (3.) The פ is very frequently written with its tongue *spiral* and *open*, as represented in the above wood-print, and is noted by a transcript of the line where it occurs in the following *Lectiones*. The final ף is also found open, and is marked in the margin of the Collation. The cabalistic Jews say, that the פ so written denotes *prayer*.

The only utility of this part of the critical doctrine of the Masorah appears to be this; namely, that such are the *characteristics* more or less extant in all regular copies of the Hebrew Pentateuch in the use of the Jews of Europe, Asia,

and Africa; confirming the uniform derivation and succession of the MSS. from one common original.

The preceding remarks comprehend the elements of criticism respecting the writing and text of the Hebrew Pentateuch observed by the Jews from time and custom immemorial: they are here inserted to qualify the Hebrew Student for the examination and collation of MS. copies in general; and by their application to the text of the MS. under present consideration, he will be the better prepared to examine wherein that copy agrees with, or partially differs from others; so that I trust their insertion will be in this respect excusable.

At the end of the *Lectiones Cod. Malabarici*, is subjoined a *Compendium* of all the various readings and words of note, together with the *Keri*, and the readings of the same, according to the text of Vander Hooght, and Athias's edition, with their references. This view of the Collation may serve as a specimen for collating other copies of the Pentateuch in a summary form, no less useful than the Lectiones.

The Collation was made at the desire and charge of the Donor of the MS., the Rev. Dr. C. Buchanan, and at the recommendation of the Rev. Dr. Marsh, Margaret Professor of Divinity, and other learned gentlemen of the University. A question indeed arose with respect to the publication, whether it was necessary, considering the general agreement of the text with the copies already extant; but it was concluded

to be the more important for this *very reason.* The testimony of a copy, brought from Jews so remotely distant, and from such of them as apparently had no commerce with those in the West, being of peculiar importance.

Dr. Marsh, having examined the MS. (and my Collation, at first intended to be laid up with the Roll,) was pleased to give his opinion in a note, which, for its interesting contents, and immediate concern in forming a judgment of the value and use of the MS., is here by his permission inserted.

Copy of a Note from the Rev. Dr. Marsh, Margaret Professor.

"A MANUSCRIPT Roll of the Hebrew Pentateuch, apparently of some antiquity, and found among the Black Jews in the interior of India, must be regarded at least as a literary curiosity, deserving the attention of the learned in general. And as this Manuscript appears, on comparison, to have no important deviation from our common printed Hebrew text, it is of still greater value to a theologian, as it affords an additional argument for the integrity of the Pentateuch. The Hebrew manuscripts of the Pentateuch, preserved in the West of Europe, though equally derived, with the Hebrew manuscripts preserved in India, from the autograph of Moses, must have descended from it through very different channels; and therefore the close agreement of the former with the latter is a proof, that they have preserved the original text in great purity, since the circumstances, under which the MS. was found, forbid the explanation of that agreement on the principle of any *immediate* connexion. It is true that, as this Manuscript (or rather the three

fragments of which this Manuscript is composed) was probably written much later than the time when the Masoretic text was established by the learned Jews of Tiberias, it *may* have been wholly derived from that Masoretic text: and in this case it would afford only an argument, that the *Masoretic* text had preserved its integrity, and would not affect the question, whether the Masoretic text *itself* were an accurate representative of the Mosaic autograph.

" But, on the other hand, as the very peculiar circumstances, under which the Manuscript was found, render it at least *possible*, that the influence of the Masora, which was extended to the African and European Hebrew manuscripts by the settlement of the most distinguished Oriental Jews in Africa and Spain, never reached the mountainous district in the South of India, as it is *possible*, that the text of the manuscript in question was derived from manuscripts *anterior* to the establishment of the Masora, manuscripts even, which might have regulated the learned Jews of Tiberias in the formation of their *own* text, the Manuscript appears for these reasons to merit particular attention. A description and collation of it therefore must certainly interest every biblical scholar.

" HERBERT MARSH."

" *Cambridge,*
Dec. 10, 1810."

To conclude my remarks; I know of no one more necessary to be noticed than this; that however extensive the collations of the Hebrew text have been by the exertions of Dr. *Kennicott* and *De Rossi,* they have never yet had the

advantage of being collected in one entire *Work:* a compilation much *wanted,* as Professor Marsh justly observes in his Lectures on the Criticism of the *Hebrew Text of the Old Testament.*

My grateful thanks are due to the Syndics of the University Press, for printing the Collation, as well for my benefit, as for the cause of Biblical Literature.

T. YEATES.

Cambridge,
April 10, 1811.

LECTIONES

CODICIS MALABARICI.

LECTIONES

CODICIS MALABARICI.

GENESIS,		SKIN I.
Ch. I. 1.	בראשית ברא אלהים את השמים ואת	COLUMN I.
5.	יום אחד	° ב Large.
8.	יום שני	
13.	שלישי	
19.	ויהי בקר יום רביעי	
23.	בקר יום חמישי	
27.	ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים	COLUMN II.
31.	יום הששי	
II. 1.	ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים	
2.	ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת	
3.	לעשות	
4.	אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום	° ה Small.
11.	והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא	° פ Open.
21.	ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן	COLUMN III.
III. 1.	אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל	° ף Open.
7.	לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם	° פ Open.
15.	ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה	
	ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה	
16.	תשופנו עקב אל האשה	

continued.

Ch. III. 17.	בך ולאדם	
19.	לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפֿיך	° פ Open.
21.	עור וילֿבשם	° ל Hooked.
22.	ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו	COLUMN IV.
24.	דרך̊ עץ החיים והאדם	° ך Reflex.
IV. 8.	תמשל בו ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי	
13.	יהוה גדול עוני מנשא̊ הן גרשת אתי היום מעל	° Printed מנשא V. Hooght, 1705.
16.	הכות אתו כל מצאו ויצא קין מלפֿני יהוה	° פ Open.
V. 1.	לקרא בשם יהוה זה	
	ספֿר תולדת אדם ביום ברא אלהים	° ס Large.

SKIN II.

V. 2.	זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם	COLUMN V.
3.	אדם ביום הבראם ויחי אדם שלשים ומאת	
	שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת	
4.	ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה	
5.	מאת שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי	
	אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה	
6.	וימת ויחי שת חמש	Line 7.
7.	שנים ומאת שנה ויולד את אנוש ויחי שת	
	אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה	
8.	מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי שת	
	שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה	
9.	וימת ויחי אנוש	Line 12.
10.	תשעים שנה ויו־ד את קינן ויחי אנוש	
	אחרי הולדו את קינן חמש עשרה שנה	

Ch. V. 11. ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו
כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה
12. וימת ויחי Line 17.
13. קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל ויחי
קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים
13. שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
14. ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות
15. שנה וימת ויחי Line 22.
מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד
16. את ירד ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד
שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד
17. בנים ובנות ויהיו כל ימי מהללאל חמש
ותשעים שנה ושמנה מאות שנה
18. וימת ויחי Line 28.
ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד
19. את חנוך ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך
20. שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל
ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות
21. שנה וימת ויחי חנוך חמש Line 33.
22. וששים שנה ויולד את מתושלח ויתהלך
חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח
23. שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל
ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות
24. שנה ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח
25. אתו אלהים ויחי Line 39.
מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה

GENESIS, *Skin* II. *Col.* V. *continued.*

Ch. V. 26.	וילד את למך ויחי מתושלח אחרי הולידו	
	את למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות	
27.	שנה וילד בנים ובנות ויהיו כל ימי מתושלח	
	תשע וששים שנה ותשע מאות שנה	
28.	וימת ויחי למך שתים	Line 15.
29.	ושמנים שנה ומאת שנה וילד בן ויקרא	
	את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו	
	ומעצבון ידינו מן הארמה אשר אררה יהוה	
30.	ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים	
	שנה וחמש מאת שנה וילד בנים ובנות	Line 30.
31.	ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע	COLUMN VI.
32.	מאות שנה וימת ויהי נח	
	בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם	
VI. 1.	ואת יפת ויהי כי החל הארם לרב על פני הארמה	° פ Open.
4.	השם	
8.	בעיני יהוה	
13.	את דרכו על הארץ ויאמר	
VII. 3.	גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה	COLUMN VII.
11.	לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה	° Printed מעינות
	וארבת השמים נפתחו ויהי הגשם על הארץ	° פ Open.
22.	רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו	° פ Open.

SKIN III.

VIII. 7.	וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת	COLUMN VIII.
15.	לחדש יבשה הארץ וידבר	

Ch. IX. 8. ורבו בה ויאמר

12. ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן COLUMN IX.

17. על הארץ

21. כרם וישת מן היין וישכר ויתגל° בתוך אהלה ° ל Hooked.

28. עבד למו ויחי נח אחר המבול שלש

29. מאות שנה וחמשים שנה ויהי* כל * Printed ויהי

ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה

וימת

X. 15. כפתרים וכנען ילד את צידן

18. ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר COLUMN X.

21. בגויהם ולשם

32. אחר המבול

XI. 9. יהוה על פני כל הארץ

10. אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את

11. ארפכשד שנתים אחר המבול ויחי שם אחרי

הולידו את ארפכשד חמש מאית שנה ויולד

12. בנים ובנות וארפכשד

חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח

13. ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח

שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים

14. ובנות ושלח חי שלשים שנה

15. ויולד את עבר ויחי שלח אחרי הולידו את

עבר שלש שנים וארבע מאותשנה ויולד בנים

16. ובנות ויחי עבר ארבע ושלשים

17. שנה ויולד את פלג ויחי עבר אחרי הולידו את

GENESIS, *Skin* III. *Col.* X. *continued.*

Ch. XI. 17. פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים
18. ובנות ויחי
פלג שלשים שנה ויולד את רעו

SKIN IV.

19. ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע COLUMN XI.
שנים ומאתים שנה ויולד בנים
20. ובנות ויחי רעו שתים ושלשים
21. שנה ויולד את שרוג ויחי רעו אחרי הולידו
את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים
22. ובנות ויחי שרוג
23. שלשים שנה ויולד את נחור ויחי שרוג אחרי
הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים
24. ובנות ויחי נחור תשע ועשרים
25. שנה ויולד את תרח ויחי נחור אחרי הולידו את
תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים
26. ובנות ויחי תרח שבעים
שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן
32. כנען ויבאו עד חרן וישבו שם ויהיו ימי
תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח
בחרן
XII. 4. ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
9. הנגבה
14. ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את COLUMN XII.
XIII. 15. ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם
19. ליהוה

Ch. XIV. 4.	שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש	COLUMN XIII.
14.	וירדף° עד דן ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו	° ף Open.
15.	ויכם וירדפם° עד חובה אשר משמאל לדמשק	° פ Open.
XV. 1.	חלקם אחר	
5.	ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה	COLUMN XIV.
	וספר° הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר	° פ Open.
13.	וענו אתם ארבע מאות שנה וגם את הגוי	
XVI. 1.	היבוסי ושרי אשת	
5.	ואקל° בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך° ויאמר	° פ Open. ° וביניך Pointed.
6.	הטיב בעיניך ותענה° שרי ותברח מפניה	° Printed ותעניה

Skin V.

13.	ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי	COLUMN XV.
XVII. 1.	לאברם ויהי אברם בן	
	אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך°	° Printed ההלך
15.	הפר ויאמר אלהים אל	
20.	אחריו ולישמאל° שמעתיך הנה ברכתי אתו (ע° written above)	° ע Written over.
24.	ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר	COLUMN XVI.
27.	נמלו אתו	
XVIII. 9.	עליהם תחת העץ ויאכלו ויאמרו אליו° איה	° אליו Pointed.
22.	עמד לפני° יהוה ויגש אברהם ויאמר האף תספה	° פ Open.
25.	השפט כל הארץ לא יעשה משפט°	° פ Open.
26.	ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם	COLUMN XVII.
XIX. 3.	ויאמרו לא כי ברחוב נלין ויפצר° בם מאד ויסרו	° פ Open.

GENESIS, *Skin* V. *Col.* XVII.
continued.

Ch. XIX. 13.	צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה	° פ Open.
15.	אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה	° פ Open.
17.	ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט	COLUMN XVIII.
	ההרה המלט פן תספה ויאמר לוט אלהם אל	° פ Open.
21.	ותחי נפשי ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם	° פ Open.
	לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת	° פ Open.
28.	פני יהוה וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל	° ף Open.
33.	בשכבה ובקומה ויהי ממחרת ותאמר	° ובקומה Pointed.
XX. 1.	היום ויסע	

(With the Tagin.)

Skin VI.

6.	ויאמר * אליו האלהים בחלם גם אנכי ידעתי כי	COLUMN XIX.
XXI. 1.	אשת אברהם ויהוה	
5.	שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים ואברהם	
	בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו	
14.	וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים	COLUMN XX.
19.	בו כי לגוי גדול אשימנו ויפקח אלהים את	° פ Open.
21.	מצרים	
34.	רבים	
XXII. 5.	ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם	COLUMN XXI.
13.	עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו	

* ויאמר, בהם, מהטו, and השב, beginning lines, are on a patch of parchment.

continued.

Ch. XXII. 19.	שבע	
24.	מעכה	
XXIII. 2.	אברהם לספד לשרה ולבכתה ויקם	° כ Small.
6.	שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו	COLUMN XXII.
XXIV. 1.	חת ואברהם זקן	° ק Large.

SKIN VII.

10.	ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו	COLUMN XXIII.
12.	הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני	° פ Open.
22.	כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב	° Printed לשתת
37.	וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני	COLUMN XXIV.
64.	ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל	COLUMN XXV.
67.	אמו	
XXV. 7.	אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה	
	וחמש שנים ויגוע וימת אברהם בשיבה	
11.	לחי ראי	
15.	ומשמע ודומה ומשא חדד ותימא יטור	° Printed חדר
18.	אחיו נפל	° פ Open.

(Without the Tagin.)

SKIN VIII.

24.	וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה ויצא	COLUMN XXVI.
29.	נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ויאמר	° ף Large.
34.	הבכרה	
XXVI. 18.	וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר	COLUMN XXVII.

GENESIS, *Skin* VIII. *Col.* XXVII. *continued.*

XXVI. 34.	היום הזה ויהי	
XXVII. 1.	ולרבקה ויהי כי זקן יצחק	
10.	והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני	COLUMN XXVIII.

SKIN IX.

38.	ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך	COLUMN XXIX.
46.	אחד ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי	° ק Small.
	מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות	° פ Open.
XXVIII. 10.	לאשה ויצא	
15.	וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה	COLUMN XXX.
XXIX. 23.	ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו	COLUMN XXXI.
XXX. 18.	ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי	COLUMN XXXII.
42.	ובהעטיף הצאן לא ישים והיה העטפים	° ף Large. ° פ Open.
43.	מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים	° פ Open.

SKIN X.

XXXI. 2.	וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו	COLUMN XXXIII.
31.	ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי	COLUMN XXXIV.
XXXII. 2.	ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים	COLUMN XXXV.
3.	שם המקום ההוא מחנים	
21.	עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו	° פ Open.
29.	ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם	COLUMN XXXVI.
XXXIII. 4.	צוארו וישקהו ויבכו וישא את עיניו וירא את	° וישקהו Pointed.
13.	עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן	° פ Open.

XXXIII. 18.	קרא שם המקום סכות ויבא	
XXXIV. 1.	ישראל ותצא דינה בת לאה	

Skin XI.

4.	ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי	COLUMN XXXVII.
31.	יעשה את אחותנו	
XXXV. 1.	ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל	COLUMN XXXVIII.
8.	אלון בכות	
22.	ישראל	
28.	ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה	COLUMN XXXIX.
29.	בניו	
XXXVI. 15.	אליפז בכור עשו אלוף תימן° אלוף אומר	° Printed תומן
20.	הוא ארום אלה בני	
28.	אלה בני דישן עוץ וארן אלה אלופי	COLUMN XL.
30.	שעיר	
43.	אבי ארום	
XXXVII. 8.	בנו ויוספו° עוד שנא אתו על חלמתיו ועל	° פ Open.
12.	וילכו אחיו לרעות את° צאן אביהם בשכם	° את Pointed.

Skin XII.

14.	ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת	COLUMN XLI.
36.	פרעה שר הטבחים	
XXXVIII. 1.	ויהי בעת ההוא° וירד יהודה מאת אחיו ויט	° Printed ההיא
6.	ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר	COLUMN XLII.
XXXIX. 1.	זרח ויוסף	

XXXIX. 2.	ויהי יהוה ארת יוסף ויהי איש מצליח ויהי	COLUMN XLIII.
22.	יוסף את כל האסירם אשר בבית הסהר	° Printed האסורם
23.	יהוה מצליח	

SKIN XIII.

XL. 4.	ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת	COLUMN XLIV.
23.	וישכחהו	
XLI. 5.	עלות בקנה אחד בריאות וטבות והנה שבע	° Printed וטבת
7.	ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים	COLUMN XLV.
14.	יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו	° Printed וירצהו
33.	ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתהו	COLUMN XLVI.
45.	פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את	° פ Open. ° Printed ויתן
45.	אסנת בת פוטיפרע כהן אן לאשה ויצא	° פ Open.
50.	אסנת בת פוטיפרע כהן און וקרא יוסף	° פ Open.

(With the Tagin.)

SKIN XIV.

XLII. 2.	ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים	COLUMN XLVII.
29.	ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו	COLUMN XLVIII.
XLIII. 3.	תראו פני בלתי אחיכם אתכם אם ישך	° פ Open.
8.	גם טפנו אנכי אערבנו מידי הבקשנו אם	° Printed טפינו
14.	ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש	COLUMN XLIX.
33.	וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו	° Printed הבכור
34.	משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן	° Printed משאות

Ch. XLIV. 3.	הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם	COLUMN L.
11.	תהיו נקים וימהרו ויורדו° איש את אמתחתו	° Printed ויורידו
	ומה°	
16.	מה נדבר נצטדק האלהים מצא את עון	° ומה Interlined.
18.	אביכם ויגש	

(Brown Skins.)

SKIN XV.

30.	ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו	COLUMN LI.
XLV. 3.	העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענת° אתו	° Printed לענות
22.	לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן	COLUMN LII.
XLVI. 5.	אביהם ואת טפם ואת נשיהם° בעגלות אשר	° Printed נשהם
8.	מצרימה ואלה שמות	
26.	כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו	COLUMN LIII.
28.	ואת יהודה שלח לפניו	

SKIN XVI.

XLVII. 16.	ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם	COLUMN LIV.
28.	ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד° ויחי יעקב	° Space of one letter in MS.
31.	לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה	Space-line.
XLVIII. 1.	ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף	
6.	ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו	COLUMN LV.
20.	מלא הגוים ויברכם ביום ההוא לאמר° בך	° Printed לאמור
22.	אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי	Space-line.

continued.

Ch. XLIX. 4. עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה

Space-line.

5. שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסדם

7. בישראל

8. יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך COLUMN LVI.

10. מי יקימנו לא יסור שבט מיהודה ומחקק ° Beginning the Column.

מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת

11. עמים אסרי לגפן עירה ולשרקה בני

אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה

12. חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב

Space-line.

13. זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנית וירכתו

על צידן

14. יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים וירא

15. שכמו לסבל ויהי למס עבד

16. דן ידין עמו כאחד שבטי

18. לישועתך קייתי יהוה

19. גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב

20. מאשר שמנה לחמו והוא

21. יתן מעדני מלך נפתלי

אילה שלחה הנתן אמרי שפר

22. בן פרת יוסף בן פרת עלי

23. עין בנות צעדה עלי שור וימררהו ורבו

24. וישטמהו בעלי חצים ותשב באתן קשתו ° Printed באיתן

26. תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו

Space-line.

27. בנימן זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב

GENESIS, *Skin* XVI. *continued.*

Ch. L. 4. ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה — COLUMN LVII.

17. פ̊שע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה — ° פ Open.

שא נא לפ̊שע עבדי אלהי אביך ויבך — ° פ Open.

26. שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים

(Space of four lines, ending the Column.)

EXODUS,*

Ch. I. 1. ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה — COLUMN LVIII.

7. וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם

Space-line.

8. ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע

22. הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון

Space-line.

II. 1. וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ותהר

SKIN XVII.

9. ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה — COLUMN LIX.

22. שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה

Space-line.

23. ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים

25. את בני ישראל וידע אלהים

III. 1. ומשה היה רעה את צאן יתרו

8. וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן — COLUMN LX.

---

* Exodus begins on the last of the Skins of Genesis.

COLUMN LXI.

Ch. IV. 6. ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך

9. ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן — ° פ Open.

17. בידך אשר תעשה בו את האתת

Space-line.

18. וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו

26. ממנו אז אמרה התן דמים למולת

Space-line.

27. ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה

COLUMN LXII.

30. וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה

VI. 1. וביד חזקה יגרשם מארצו

COLUMN LXIII.

2. וידבר אלהים אל משה ויאמר

9. אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה

Space-line.

10. וידבר יהוה אל משה לאמר בא דבר אל פרעה

12. שפתים

13. בני ישראל מארץ מצרים

14. אלה ראשי בית אבתם בני ראובן

SKIN XVIII.

COLUMN LXIV.

27. הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא

29. וידבר יהוה אל משה

30. יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה

Space-line.

VII. 1. ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים

7. ושמנים שנה בדברם אל פרעה

Space-line.

8. ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי

EXODUS, *Skin* XVIII. *Col.* LXIV. *continued.*

Ch. VII. 14.	כאשר דבר יהוה ויאמר	
19.	ויאמר יהוה אל משה	
21.	והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא	COLUMN LXV.
25.	שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר	
		Space-line.
VIII. 12.	דבר יהוה ויאמר יהוה	
15.	אלהם כאשר דבר יהוה	
16.	ויאמר יהוה אל משה השכם	COLUMN LXVI.
28.	את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם	
		Space-line.
IX. 7.	עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם	
		Space-line.
	ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה	Last line.

(Red Skins.)

Skin XIX.

11.	ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה	COLUMN LXVII.
13.	משה ויאמר יהוה	
21.	מקנהו בשדה	
35.	ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל	COLUMN LXVIII.
	כאשר דבר יהוה ביד משה	
X. 1.	ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני	° פ Open.
3.	לענת מפני שלח עמי ויעבדני כי אם מאן	° פ Open.
9.	ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו	° Printed ובזקננו
12.	פרעה ויאמר	
19.	אל יהוה ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד	° פ Open.

Ch. X. 20.	ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל	COLUMN LXIX.
28.	אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני המות	° פ Open.
29.	פניך	
XI. 3.	ובעיני העם ויאמר	
8.	אלוה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל	° צ Large.
9.	בחרי אף ויאמר יהוה	
10.	כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה	° פ Open.
XII. 1.	מארצו ויאמר יהוה	
5.	שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים	COLUMN LXX.
11.	ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה ועברתי	° פ Open.
20.	מצות	

(Brown Skins.)

Skin XX.

27.	ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על	COLUMN LXXI.
29.	ואהרן כן עשו ויהי בחצי	
30.	פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים	° פ Open.
36.	בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים	Space-line
40	להתמהמה וגם צדה לא עשו להם ומושב	
	בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה	
41.	וארבע מאות שנה ויהי מקץ שלשים שנה	
	וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו	
42.	כל צבאות יהוה מארץ מצרים ליל שמרים	
	היא ליהוה להוציאם מארץ מצרים היא הלילה	

EXODUS, *Skin* XX. *Col.* LXXI. *continued.*

Ch. XII. 42.	הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם	
		Space-line.
50.	משה ואת אהרן כן עשו	
51.	ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה	
	את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם	
		Space-line.
XIII. 3.	ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר	COLUMN LXXII.
10.	את החקה הזאת למועדה מימים ימימה	
		Space-line.
11.	והיה כי יבאך° יהוה אל ארץ הכנעני כאשר	° Printed ובאך
15.	מבית עבדים ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו	° פ Open.
16.	בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים	
17.	ויהי בשלח פרעה את העם	
22.	הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם	
		Space-line.
XIV. 5.	ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב	COLUMN LXXIII.
10.	החירת לפני בעל צפן ופ°רעה הקריב וישאו	° פ Open.
14.	עוד עד עולם יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון	
		Space-line.
19.	וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפ°ניהם	° פ Open.
23.	והמים להם חומה מימינם ומשמאלם וירדפ°ו	° פ Open.
25.	אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים	
		Space-line.

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו — COLUMN LXXIV.
במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו — Line 5.

Space-line.

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר   אשירה ליהוה כי גאה גאה   סים
ורכבו רמה בים   עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה   זה אלי ואנוהו   אלהי
אבי וארממנהו   יהוה איש מלחמה יהוה
שמו   מרכבת פ֯רעה וחילו ירה בים   ומבחר — ° פ Open.
שלשיו טבעו בים סוף   תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
אבן   ימינך יהוה נאדרי בכח   ימינך
יהוה תרעץ אויב   וברב גאונך תהרס
קמיך   תשלח חרנך יאכלמו כקש   וברוח
אפיך נערמו מים   נצבו כמו נד
נזלים   קפ֯או תהמת בלב ים   אמר — ° פ Open.
אויב ארדף אשיג   אחלק שלל תמלאמו
נפשי   אריק חרבי תורישמו ידי   נשפ֯ת — ° פ Open.
ברוחך כסמו ים   צללו כעופרת במים
אדירים   מי כמכה באלם יהוה   מי
כמכה נאדר בקדש   נורא תהלת עשה
פלא   נטית ימינך תבלעמו ארץ   נחית
בהסדך עם זו גאלת   נהלת בעזך אל נוה
קדשך   שמעו עמים ירגזון   חיל
אחז ישבי פלשת   אז נבהל֯ו אלופ֯י — ° Printed נבהלו; ° פ Open.

EXODUS, *Skin* XXI. *Col.* LXXIV. *continued.*

אדום   אילי מואב יאחזמו רעד   נמגו

כל ישבי כנען   תפֹּל עליהם אימתה   ° פ Open.

ופֹּחד   בגדל זרועך ידמו כאבן   עד   ° פ Open.

יעבר עמך יהוה   עד יעבר עם זו

קנית   תבאמו ותטעמו בהר נחלתך   מכון

לשבתך פעלת יהוה   מקדש אדני כוננו

ידיך   יהוה ימלך לעלם ועד   כי

בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים   וישב יהוה עלהם

את מי הים   ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

Space-line.

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים

אחריה בתפים ובמחלת ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה

סוס ורכבו רמה בים   ויסע משה את ישראל

רפאך   ויבאו אילמה ושם שתים

Ch. XVI. 2. וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן   COLUMN LXXV.

4. הזה ברעב   ויאמר יהוה

10. אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן

Space-line.

11. וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את תלונת

18. החסיר איש לפֹּי אכלו לקטו ויאמר משה   ° פ Open.

21. אתו בבקר בבקר איש כפֹּי אכלו וחם השמש   ° פ Open.

26. ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת   COLUMN LXXVI.

28. ולא מצאו   ויאמר יהוה

Space-line.

XVII. 1. ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין

Space-line.

EXODUS, *Skin* XXI. *Col.* LXXVI.

continued.

Ch. XVII. 8. ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם
13. לפי חרב

SKIN XXII.

14. ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר COLUMN LXXVII.
16. ויקרא שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על כס
יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר

Space-line.

XVIII. 1. וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל
22. ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל COLUMN LXXVIII.
26. שרי חמשים ושרי עשרת ושפ°טו את ° פ Open.

Space-line.

XIX. 1. בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ
20. וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא COLUMN LXXIX.
25. וירד משה אל העם ויאמר אלהם
XX. 1. וידבר אלהים את כל הדברים
2. האלה לאמר אנכי
7. ולשמרי מצותי לא
תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא
ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא

Space-line.

8. זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבד
11. יהוה את יום השבת ויקדשהו
12. כבד את אביך ואת אמך למען
13. נתן לך לא

EXODUS, *Skin* XXII. *Col.* LXXIX. *continued.*

Ch. XX. 13. תרצח לא
תנאף לא
תגנב לא
14. תענה ברעך עד שקר לא
תחמד בית רעך לא
תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו
וכל אשר לרעך
19. ויאמר יהוה אל משה — COLUMN LXXX.

Space-line.

XXI. 1. ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי
7. וכי ימכר איש את
12. חנם אין כסף מכה איש
14. וכי יזד איש על רעהו
15. ומכה אביו ואמו מות
16. יומת וגנב איש ומכרו
ונמצא בידו מות יומת
17. ומקלל אביו ואמו מות יומת
18. וכי יריבן אנשים והכה
20. וכי יכה איש את עבדו או
22. וכי ינצו אנשים ונגפו
25. חבורה תחת חבורה — Last line.

N.B. *The rest of the Skins of Exodus are wanting; also the Book of Leviticus, and first Eight Chapters of the Book of Numbers.*

(Red Skins.)

NUMBERS, — Skin XXIII.

Ch. IX. 22.	או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על	COLUMN LXXXI.
		Space-line.
X. 1.	וידבר יהוה אל משה לאמר עשה לך שתי	
10.	ובראשי הרשיבם° ותקעתם בחצצרת על	° Printed הרשכם
		Space-line.
11.	ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים	
29.	ויאמר משה לחבב בן	
30.	ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל	COLUMN LXXXII.
35.	המחנה °נ ויהי	° נ Inverted.
	בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו	
	איביך וינסו משנאיך מפניך ובנחה יאמר	
	שובה יהוה רבבות אלפי ישראל	
	°נ	° נ Inverted.
XI. 15.	הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי	
		Space-line.
19.	לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה	COLUMN LXXXIII.
		Space-line.
23.	ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה	
33.	הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף°	° ף Large.
		Space-line.
XII. 1.	ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות	
4.	פני האדמה ויאמר	

NUMBERS,		SKIN XXIV.
Ch. XII. 8.	פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת	COLUMN LXXXIV.
13.	משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה	
		Space-line.
16.	מחצרות ויחנו במדבר פארן	
		Space-line.
XIII. 26.	וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל	COLUMN LXXXV.
		Space-line.
XIV. 11.	ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם	
17.	ועתה *יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר	COLUMN LXXXVI.
		Space-line.
26.	וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר עד	

		SKIN XXV.
45.	וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה	COLUMN LXXXVII.
XV. 16.	ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם	
		Space-line.
21.	ליהוה תרומה לדרתיכם	
22.	וכי תשגו ולא תעשו את כל	
27.	העם בשגגה ואם נפש	

* Whether the Jod is written large or not is doubtful.

NUMBERS, SKIN XXVI.

Ch. XV. 29.	האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה	COLUMN LXXXVIII.
31.	הנפש ההוא עונה בה	
35.	יעשה לו ויאמר	
	יהוה אל משה מות יומת האיש רגוֹם אתו	° Printed רגם
36.	משה	
41.	יהוה אלהיכם	
XVI. 4.	קהל יהוה וישמע משה ויפ֯ל על פ֯ניו	° פ Open.
5.	אליו ואת אשר יבחר בו וקריב אליו] זאת	° Printed יקריב
13.	המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש	COLUMN LXXXIX.
20.	העדה וידבר	
23.	תקצף וידבר	
XVII. 1.	הקטרת וידבר	
3.	את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו	COLUMN XC.
6.	משה לו	
9.	מועד וידבר יהוה אל	
15.	נעצרה	
24.	איש מטהו	
26.	אתו כן עשה	
27.	ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו	COLUMN XCI.
XVIII. 1.	תמנו לגוע ויאמר יהוה אל	
7.	הקרב יומת	
20.	ישראל	

NUMBERS,		SKIN XXIII.
XVIII. 21.	ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר	COLUMN XCII.
24.	להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה	
		Space-line.
32.	בני ישראל לא תחללו ולא תמותו	
		Space-line.
XIX. 5.	לעיניו° את ערה ואת בשרה ואת דמה על	° Printed לעניו
13.	כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא	COLUMN XCIII.
22.	יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב	
		Space-line.
XX. 6.	ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם	
		Space-line.
11.	רבים ותשת העדה ובעירם	
12.	ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען	
13.	בני ישראל את יהוה ויקדש בם	
14.	וישלח משה מלאכים	COLUMN XCIV.
21.	נתן את ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו	
		Space-line.
XXI. 1.	בית ישראל וישמע	
3.	אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה.	
		Space-line.

		SKIN XXVIII.
9.	ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס	COLUMN XCV.
14.	כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה°	° פ Open.
16.	אסף את העם ואתנה להם מים	

NUMBERS, *Skin* XXVIII. *Col.* XCV.

continued.

Ch. XXI. 17.	אז ישיר ישראל את השירה הזאת	
20.	הפסגה ונשקפה על פני הישימן	
		Space-line.
XXII. 1.	מעבר לירדן ירחו	
2.	וירא בלק בן צפור את כל אשר	COLUMN XCVI.
5.	מלאכים אל בלעם בן בער° פתורה אשר על	° Printed בעור
23.	מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו°	° פ Open.
26.	להכותה ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד°	° Printed ויעמוד

Skin XXIX.

27.	ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת	COLUMN XCVII.
XXIII. 3.	וילך שפי° ויקר אלהים אל בלעם ויאמר	° פ Open.
12.	ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו	COLUMN XCVIII.
XXIV. 8.	מלכתו° אל מוציאו ממצרים כתועפת	° פ Open.
13.	אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל	COLUMN XCIX.
25.	בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו	
		Space-line.
XXV. 9.	המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף	
		Space-line.
15.	במדין הוא	

(Brown Skins.)

Skin XXX.

16.	וידבר יהוה אל משה לאמר צרור את המדינים	COLUMN C.
XXVI. 1.	ויהי אחרי המגפה	

continued.

XXVI. 11. ויהיו לנס ובני קרח לא מתו

12. בני שמעון למשפחתם לנמואל

15. בני גד למשפחתם לצפון

18. ארבעים אלף וחמש מאות

19. בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן

23. מאות בני

26. מאות בני

27. ששים אלף וחמש מאות

28. בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים

29. בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר COLUMN CI.

34. וחמשים אלף ושבע מאות

35. אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח

37. אלה בני יוסף למשפחתם

38. בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת

41. וארבעים אלף ושש מאות

42. אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת

44. מאות בני אשר

48. מאות בני

Space-line.

52. וידבר יהוה אל משה לאמר לאלה תחלק הארץ

57. ואלה פקודי

59. ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה COLUMN CII.

65. יפנה ויהושע בן נון

XXVII. 1. ותקרבנה בנות צלפחד בן

5. ויקרב משה את משפטן לפני יהוה ° ן Large.

Space-line.

NUMBERS, Skin XXX. *Col.* CII.

continued.

XXVII. 6. ויאמר יהוה אל משה לאמר כן בנות צלפחד

Space-line.

12. ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים

14. לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן

15. וידבר משה אל יהוה

18. נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו

Verses 19, 20, 21, 22, 23, *wanting; also Chapters* XXVIII. XXIX. XXX. *to ver.* 9.

(Red Skins.)

SKIN XXXI.

XXX. 9. ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את COLUMN CIII.

17. בין אב לבתו בנעריה בית אביה

Space-line.

XXXI. 13. ויצאו משה ואלעזר

19. ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג COLUMN CIV.

21. ויאמר אלעזר הכהן אל

25. ויאמר יהוה אל משה

49. ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש COLUMN CV.

54. מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה

Space-line.

XXXII. 4. ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה

5. ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן

16. לבל העם הזה ויגשו

19. מזרחה

(Brown Skins.)

NUMBERS,		SKIN XXXII.
XXXII. 20.	ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר	COLUMN CVI.
42.	קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו	
		Space-line.
XXXIII. 7.	ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על	COLUMN CVII.
40.	בכתו בהר ההר וישמע	
50.	בערבת מואב וידבר	
53.	והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי	COLUMN CVIII.
		Space-line.
XXXIV. 1.	וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל	
15.	נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה	
		Space-line.

		SKIN XXXIII.
29.	אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען	COLUMN CIX.
		Space-line.
XXXV. 9.	וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני	
27.	ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מלקטו	COLUMN CX.
31.	תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות	° פ Open.
32.	כי מות יומת ולא תקחו כפר לנוס אל עיר	° פ Open.
33.	ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי	° פ Open.
		Space-line.

NUMBERS, *Skin* XXXIII. *Col.* CX.
continued.

XXXVI. 1.	ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד	
13.	בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו	

(Space of four lines, ending the Column.)

DEUTERONOMY,

Ch. I. 1.	אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל	COLUMN CXI.
13.	לשבטיכם ואשימ°ם בראשיכם והענו אתי	° Printed ואשמם
17.	ובין אחיו ובין גרו לא תכירו פ°נים במשפט	° פ Open.
26.	ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם	COLUMN CXII.
II. 1.	ונסב את הר שעיר ימים רבים	
2.	ויאמר יהוה אלי לאמר רב לכם	
8.	ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר	COLUMN CXIII.
	מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר	
9.	ונפן ונעבר דרך מדבר מואב	
16.	כל אנשי המלחמה למות מקרב העם	
17.	וידבר יהוה אלי לאמר אתה	
31.	בידך כיום הזה ויאמר יהוה	

Skin XXXIV.

34.	ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל	COLUMN CXIV.
III. 21.	ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך	COLUMN CXV.
22.	אלהיכם הוא הנלחם לכם	

DEUTERONOMY, *Skin* XXXIV. *Col.* CXV.

continued.

Ch. III. 23.	ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר	
27.	עלהראשהפסגהושא עיניך ימה וצפנה° ותימנה	° Printed וצפונה
29.	הארץ אשר תראה ונשב בגיא מול בית פעור	
		Space-line.
IV. 14.	ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים	COLUMN CXVI.
24.	אלהיך כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא	
		Space-line.
36.	מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ	COLUMN CXVII.
		Space-line.
41.	אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן	
49.	מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה	
		Space-line,
V. 4.	אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים פ°נים	° פ Open.
	בפ°נים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש	° פ Open.
6.	בהר לאמר אנכי	
8.	פ°ני לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר	° פ Open.
11.	לא תשא את שם יהוה	
	אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר	
	ישא את שמו לשוא	Last line.

N.B. *The rest of the Skins of Deuteronomy are wanting.*

A Specimen (in Printing Types) representing the Size of the Letter, Width of the Columns, and Length and Depth of the Lines in the MS. Roll; taken from Deut. i. 1.

אלה הדברים אשר דבר משה אל
כל ישראל בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל
ולבן וחצרת ודי זהב אחד עשר
יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש

A TABLE *of the* VARIOUS READINGS,

EXHIBITING

At one view the Words of Variation in the TEXTUS MALABARICUS, *and two printed Editions; as also the* KERI, *or Hebrew Marginal Notes, with their References.*

	GENESIS,	Textus Codicis Malabar.	Edition by V. Hooght, 1705.	Edition by J. Athias, 1661.	Marginal Notes, and *Keri.*
N°. 1.	I. 1.	בראשית	בראשית	בראשית	ב׳ רבתי
2.	II. 4.	בהבראם	בהבראם	בהבראם	ה׳ זעירא
3.	III. 24.	°דרך	דרך	דרך	° ך Reflex.
4.	IV. 13.	°מנשא	מנשוא	מנשוא	° 59 Cod. and Samarit.
5.	V. 1.	°ספר	ספר	ספר	° ס Large.
6.	VII. 11.	°מעינת°	מעינות	מעינות	° 51 Cod.
7.	VIII. 17.	הוצא	הוצא	הוצא	ק׳ היצא
8.	IX. 29.	°ויהיו	ויהי	ויהי	° 173 Cod. and Sam.
9.	X. 19.	וצבים	וצבים	וצבים	ק׳ וצבוים
10.	XIV. 2.	צביים	צביים	צביים	ק׳ צבוים
11.	8.	צביים	צביים	צביים	ק׳ צבוים
12.	XVI. 5.	וביניך	וביניך	וביניך	נקוד על י
13.	6.	°ותענה	ותעניה	ותענה	° 55 Cod. and Sam.
14.	XVII. 1.	°התלך	התהלך	התהלך	° No other Cod.
15.	20.	°ולישמאל (ע over the line)	ולישמעאל	ולישמעאל	° ע over the line.
16.	XVIII. 9.	אליו	אליו	אליו	נקוד על איו
17.	XIX. 33.	ובקומה	ובקומה	ובקומה	נקוד על ו

	GENESIS,	Textus Codicis Malabar.	Edition by V. Hooght, 1705.	Edition by J. Athias, 1661.	Marginal Notes, and *Keri.*
18.	XX. 6.	מהטו	מהטו	מהטו	חסר א
19.	XXIII. 2.	ולבכתה	ולבכתה	ולבכתה	כ׳ זעירא
20.	XXIV. 1.	°זקן	זקן	זקן	° ק Large.
21.	14.	הנער	הנער	הנער	ק׳ הנערה
22.	16.	והנער	והנער	והנער	ק׳ והנערה
23.	22.	°לשתות	לשתת	לשתות	° 62 Cod. and Sam.
24.	28.	הנער	הנער	הנער	ק׳ הנערה
25.	33.	ויישם	ויישם	ויישם	ק׳ ווישם
26.	55.	הנער	הנער	הנער	ק׳ הנערה
27.	57.	לנער	לנער	לנער	ק׳ לנערה
28.	XXV. 15.	°הדד	חדר	°חדד	° הדד 220 Cod.
29.	23.	גיים	גיים	גיים	ק׳ גוים
30.	29.	°עיף	עיף	עיף	° ף Large.
31.	XXVII. 3.	צידה	צידה	צידה	ה׳ יתירה
32.	29.	וישתחו	וישתחו	וישתחו	ק׳ וישתחוו
33.	46.	קצתי	קצתי	קצתי	° ק זעירא
34.	XXX. 11.	בגד	בגד	בגד	ק׳ בא גד
35.	42.	°ובהעטיף	°ובהעטיף	ובהעטיף	° ף רבתי V. H.
36.	XXXIII. 4.	צוארו	צוארו	צוארו	ק׳ צואריו
37.	4.	וישקהו	וישקהו	וישקהו	נקוד על וישקהו
38.	XXXIV. 3.	הנער	הנער	הנער	ק׳ הנערה
39.	3.	הנער	הנער	הנער	ק׳ הנערה
40.	12.	הנער	הנער	הנער	ק׳ הנערה
41.	31.	הכזונה	°הכוזנה	הכזונה	° V. H. ז Large.
42.	XXXVI. 5.	יעיש	יעיש	יעיש	ק׳ יעוש

	GENESIS,	Textus Codicis Malabar.	Edition by V. Hooght, 1705.	Edition by J. Athias, 1661.	Marginal Notes, and *Keri.*
Nº. 43.	XXXVI. 14.	יעיש	יעיש	יעיש	ק׳ יעוש
44.	15.	תימן°	תומן	תימן	ק׳ תימן ° 86 Cod.
45.	XXXVII. 12.	את	את	את	נקוד על את
46.	XXXVIII. 1.	ההוא°	ההיא	ההוא	° 62 Cod.
47.	XXXIX. 9.	גדול°	גדול	גדול	° *Lamed* small.
48.	20.	אסורי	אסורי	אסורי	ק׳ אסירי
49.	22.	האסירם°	האסירם°	האסירם	ק׳ האסירם ° 38 Cod.
50.	XL. 2.	האופים	האופים	האפים	
51.	XLI. 5.	וטבות°	וטבת	וטבות	° 56 Cod.
52.	14.	ויריצהו°	וירצהו	ויריצהו	° 58 Cod. and Sam.
53.	23.	רקות°	דקות	דקות	° With *Resh.*
54.	45.	ויתין°	ויתן	ויתן	° No other Cod.
55.	XLIII. 8.	טפנו°	טפינו	טפנו	° 57 Cod.
56.	28.	וישתחו	וישתחו	וישתחו	ק׳ וישתחוו
57.	33.	הבכר°	הבכור	הבכר	° 63 Cod.
58.	34.	משאת°	משאות	משאת	° 91 Cod.
59.	34.	משאת	משאת	משאת	
60.	34.	ממשאת°	ממשאות	ממשאת°	° 93 Cod.
61.	XLIV. 11.	וורדו°	וורידו	וורדו	° 48 Cod.
62.	16.	ומה° נדבר	נדבר ומה	נדבר ומה	° Over the line.
63.	17.	אשר	אשד°	אשר	° Error of the Press.
64.	XLV. 3.	לענת°	לענות	לענות	° 9 Cod.
65.	XLVI. 4.	ארד	ארר°	ארד	° Error of the Press.
66.	5.	נשיהם°	נשהם	נשיהם	° 77 Cod. and Sam.
67.	XLVII. 27.	מאד	מאד°	מאד°	ריוח אות אחת°

	GENESIS,	Textus Codicis Malabar.	Edition by V. Hooght, 1705.	Edition by J. Athias, 1661.	Marginal Notes, and *Keri.*
N°. 68.	XLVIII. 20.	לאמר°	לאמור	לאמור	מלאו ° 30 Cod. & Sam.
69.	XLIX. 8.	יהודה	יהודה	יהודה	בראש עמוד
70.	11.	סותה	סיתה	סותה	ק׳ סותו
71.	24.	באתן°	באיתן	באיתן	° MS. and 1 Cod.
72.	L. 23.	שלשים	°שלשים	שלשים	° V. H. ם Large.
	EXODUS,				
73.	IV. 2.	מזה	מזה	מזה	ק׳ מה זה
74.	X. 9.	ובזקנינו°	ובזקננו	ובזקנינו	° 50 Cod. and Sam.
75.	XI. 8.	צא°	צא	צא	° 3 Cod.
76.	XIII. 11.	יבאך°	ובאך	יבאך	ק׳ יבאך 60 Cod.
77.	XIV. 28.	הבאים	הבאים	הבאים	בראש עמוד
78.	XV. 15.	נבחלו°	נבהלו	נבהלו	° With *Heth.*
79.	XVI. 2.	וילינו	וילינו	וילינו	ק׳ וילונו
80.	XVI. 7.	תלונו	תלונו	תלינו	ק׳ תלינו
81.	XVI. 13.	השלו	השלו	השלו	ק׳ השליו
82.	XXI. 8.	אשר לא	אשר לא	אשר לא	ק׳ אשר לו
	NUMBERS,				
83.	X. 10.	הרשיכם°	הרשכם	הרשכם	° 60 Cod. and Sam.
84.	29.	רעואל°	רעואל	רעיאל	° With *Daleth.*
85.	35.	׆	׆	׆	נון הפוכה
86.	36.	ובנחה	ובנחה	ובנחה	ק ובנחו
87.	37.	׆	׆	׆	נון הפוכה
88.	XI. 11.	מצתי	מצתי	מצתי	חסר א
89.	26.	אלדד°	אלדד	אלדד	° No other Cod.
90.	32.	השלו	השלו	השלו	ק׳ השליו

	NUMBERS,	Textus Codicis Malabar.	Edition by V. Hooght, 1705.	Edition by J. Athias, 1661.	Marginal Notes, and *Keri.*
N°. 91.	XI. 33.	°ואף	ואף	ואף	° ף Large.
92.	XII. 3.	ענו	ענו	ענו	ק עניו
93.	XIV. 17.	יגדל	יגדל	יגדל	יוד רבתי
94.	36.	וילונו	וילונו	וילונו	ק׳ וילינו
95.	XV. 24.	לחטת	לחטת	להטת	חסר א
96.	31.	°עונה	עונה	עונה	° Small *He.*
97.	35.	°רגום	רגם	רגום	° 72 Cod.
98.	XVI. 5.	°וקריב	יקריב	יקריב	° No other Cod.
99.	11.	תלונו	תלונו	תלונו	ק׳ תלינו
100.	XIX. 5.	לעיניו	°לעניו	לעיניו	° Error of the Press.
101.	XXI. 29.	°פליטם	פליטם	פלטים	° 43 Cod.
102.	31.	ויירש	ויירש	ויירש	ק׳ ויורש
103.	XXII. 5.	°בער	בעור	בעור	° 20 Cod.
104.	26.	°ויעמד	ויעמוד	ויעמד	° 67 Cod.
105.	XXIV. 5.	מה טבו	מה טבו	מה טבו	בראש עמוד
106.	XXV. 11.	פינהס	פינחס	פינחס	יוד זעירא
107.	12.	שלום	שלום	שלום	ואו קטיע
108.	XXVI. 9.	קרואי	קרואי	קרואי	ק׳ קריאי
109.	46.	°שרה	שרח	שרח	° With *He.*
110.	XXVII. 5.	משפטן	משפטן	משפטן	נון רבתי
111.	XXIX. 15.	ועשרון	ועשרון	ועשרון	נקוד על ו
112.	XXXI. 30.	מכל	מכל	מכל	° *Caph* small.
113.	XXXII. 7.	תנואון	תנואון	תנואון	ק׳ תניאון
114.	24.	לצנאכם	לצנאכם	לצנאכם	
115.	XXXIV. 4.	והיה	והיה	והיה	ק׳ והיו

DEUTERONOMY,		Textus Codicis Malabar.	Edition by V. Hooght, 1705.	Edition by J. Athias, 1661.	Marginal Notes, and *Keri*.
N°. 116.	I. 13.	ואשיכם°	ואשכם	ואשיכם	° 66 Cod.
117.	II. 33.	בנו	בנו	בנו	ק׳ בניו
118.	III. 11.	הלה	הלה	הלה	כתיב בהא
119.	27.	וצפנה°	וצפונה	וצפנה	° 66 Cod.
120.	V. 10.	מצותו	מצותו	מצותו	ק׳ מצותי

REMARKS.

(1.) In the preceding Table there are thirty-eight words under the signature of the *Keri*, noted in the margin by ק׳, wherein the text of the MS. agrees with the text of *Athias*, printed 1661, and with Van. Hooght's edition, 1705; viz. N°. 7, 9, 10, 11, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 29, 32, 34, 36, 38, 39, 40, 42, 43, 48, 56, 70, 73, 79, 80, 81, 82, 86, 90, 92, 94, 99, 102, 108, 113, 115, 117, 120.

(2.) There are four words under the signature יתרה, i. e. *redundant*, and הסר, i. e. *deficient*, wherein the text of the MS. agrees with both the printed editions; viz. N°. 18, 31, 88, 95. Also N°. 118 agrees with both editions. N°. 68 differs from both editions, and is noted to agree with thirty Codices, and the Samaritan text.

(3.) There are three words under the signature of the *Keri*, wherein the MS. and printed editions vary respectively; viz. N°. 44, 49, and 76.

(4.) The various readings of the MS., compared with V. Hooght's text, amount to thirty-nine; viz. N°. 4, 6, 8, 13, 14, 15, 23, 28, 44, 46, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 57, 58, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 68, 71, 74, 76, 78, 83, 84, 89, 97, 98, 103, 104, 109, 116.

(5.) The same various readings of the MS., compared with Athias's text, amount to 18; viz. N°. 4, 6, 8, 14, 15, 53, 54, 62, 64, 68, 71, 78, 83, 84, 89, 98, 103, 109.

(6.) Thirteen of the various readings consist only in the difference of similar formed letters; viz. ד Daleth and ר Resh, ה He and ח Heth, ו Vau and י Jod. See N°. 28, 44, 46, 49, 53, 63, 65, 76, 78, 84, 89, 98, 109.

תם

COLLATION

OF AN INDIAN COPY

OF THE

BOOK OF ESTHER.

מגילת אסתר

COLLATION OF AN INDIAN COPY

OF THE

BOOK OF ESTHER.

THIS MS. in vellum, covered on the back with silk, was found in one of the Synagogues of the Black Jews of Cochin, by the Rev. CLAUDIUS BUCHANAN, in the year 1806. It measures in length six feet nine inches, and in breadth ten inches; containing thirteen columns, each column consisting of twenty-eight lines. The text is written without points, or any marginal notes. The letters ש, צ, ע, נ, י, ט, ז, ג, are found with the *Coronæ*, and the ח Heth in all places formed with an arched cap. Several words are interlined; but as these read according to the printed text, they are not noticed in the Collation. Neither Maccaph nor Soph-pesùck are admitted in the text.

The Manuscript opens with several versicles or benedictions, as follows:

ברוך אתה ײ אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו
על מקרא מגילה
ברוך אתה ײ אלהינו מלך העולם
שעשה נסים לאבותינו בימים
ההם ובזמן הזה
ברוך אתה ײ אלהינו מלך העולם
שהחינו וקימנו והגיענו
לזמן הזה

The various readings observed in the MS., compared with the text of Vander Hooght 1705, and of Athias 1661, are exhibited in the following Table.

N. B. The first line, which gives the breadth of the columns, measures five inches and a quarter, and contains the following words:

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך

Column II. begins in Chap. I. 15. . . .		המלך
III.	II. 6. . . .	הגלה
IV.	II. 17. . . .	מלכות
V.	III. 8. . . .	למלך
VI.	IV. 4. . . .	קבל
VII.	V. 2. . . .	ותקרב
VIII.	VI. 3. . . .	נעשה
IX.	VII. 6. . . .	איש
X.	VIII. 9. . . .	ועם
XI.	IX. 6. . . .	איש
XII.	IX. 10. . . .	בני
XIII.	IX. 23. . . .	אשר

ESTHER,	Textus Msti.	Edition by V. Hooght, 1705.	Edition by J. Athias, 1661.	Marginal Notes, and *Keri.*
I. 5.	ובמלואת	ובמלואת	ובמלואת	ק׳ ובמלאות
6.	חור	חור	חור	ח׳ רבתי
7.	וין°	ויין	ויין	° י Wanting.
16.	מומכן	מומכן	מומכן	ק׳ ממוכן
19.	תבוא°	תבא	תבא	° With ו.
II. 6.	מירושלם°	מירושלים	מירושלים	° With one י.
21.	אחשורוש°	אחשורש	אחשורש	° With two Vaws.
III. 3.	עבר°	עובר	עובר	° Without ו
4.	באמרם	באמרם	באמרם	ק׳ כאמרם
12.	אחשורוש°	אחשורש	אחשורש	° With two Vaws.
13.	ושללם	ושללם	שללם°	° Without ו.
14.	עתידים	עתידים	עתדים°	° With one י.
IV. 4.	והבאינה°	והבואינה	והבואינה	יתר י׳
7.	ביהודיים	ביהודיים	ביהודיים	יתר י׳
9.	ויבוא°	ויבא	ויבא	° With ו.
11.	ידעים°	יודעים	יודעים	° Without ו.
V. 1.	ותעמוד°	ותעמד	ותעמד	° With ו.
VI. 9.	והלבישו°	והלבשו	והלבשו	° With י.
10.	היושב°	הישב	הישב	° With ו.
13.	לנפול°	לנפל	לנפל	° With ו.
VII. 1.	ויבוא°	ויבא	ויבא	° With ו.
VIII. 1.	היהודים	היהודיים	היהודיים	יתר י׳
4.	שרביט°	שרבט	שרבט	° With י.
7.	ביהודיים	ביהודיים	ביהודיים	יתר י׳
13.	היהודיים	היהודיים	היהודיים	יתר י׳

ESTHER,	Textus MSti.	Edition by V. Hooght, 1705.	Edition by J. Athias, 1661.	Marginal Notes, and *Keri.*
13.	עתודים	עתודים	עתודים	ק׳ עתידים
16.	וששון°	וששן	וששן	° With ו.
IX. 6.	איש°	איש	איש	° Beginning a Column.
7.	פרשנדתא°	פרשנדתא°	פרשנדתא°	ת׳ זעירא
9.	פרמשתא°	פרמשתא°	פרמשתא°	ש׳ זעירא
9.	ארידי	ארידי	ארדי°	° Without י.
9.	ויזתא°	ויזתא°	ויזתא°	ו׳ רבתי
15.	היהודיים	היהודיים	היהודיים	יתר י׳
18.	והיהודים	והיהודיים°	והיהודיים°	יתר י׳
19.	הפרוזים	הפרוזים	הפרוזים	יתר ו׳
19.	ומשלוח°	ומשלח	ומשלח	° With ו.
22.	ומשלח	ומשלוח°	ומשלח .	° With ו.
24.	והפיל°	והפל	והפל	° With י.
27.	וקבל	וקבל	וקבל	ק׳ וקבלו
29.	ותכתב	ותכתב	ותכתב	ת׳ רבתי
31.	לקים	לקים°	לקיים	° With one י.
X. 1.	אחשרש	אחשרש	אחשרש	ק׳ אחשורוש

מגילת אחשורוש

MEGILLATH AHASUERUS,

PRINTED FROM

AN INDIAN MANUSCRIPT

(Originally copied from Brazen Tablets preserved at Goa)

IN THE

BUCHANAN COLLECTION;

WITH

A LITERAL ENGLISH TRANSLATION,

BY

THOMAS YEATES.

Professor Palmer's Note on the Manuscript.

"The Hebrew MS. intituled 'Megillath Ahasuerosh,' was found by Dr. Buchanan at Cochin, on the coast of Malabar, in one of the Synagogues of the Black Jews who are settled, in considerable numbers, in that part of India.

"It is a copy, written probably about 150 years ago, from an ancient Roll bearing the same title. The Roll, as is said in the Hebrew Preface, was a 'Translation from the Biblia, written in the Greek tongue by the Seventy Elders, in the days of King Ptolemy.' And on comparing the MS. with the Apocryphal chapters of Esther, as now extant in the Septuagint, the translation is found, on the whole, to be faithful and perspicuous; varying from the Greek principally in a better arrangement, and in the omission of the verses which form the twelfth chapter of the English version.

"The style and language are pure and correct; insomuch that on this ground alone the publication of the MS. cannot fail to be serviceable to the cause of Sacred Literature.

J. PALMER, B.D. *Prof. Arab.*

מגילת אחשורוש

MEGILLATH AHASUERUS,

OR

BOOK OF AHASUERUS.

PREFACE, BY AN UNCERTAIN AUTHOR.

איגרת מהמלך אחשורוש ששלח המן הרשע בכל מדינות הודו וכוש בשם המלך: נעתק מביב״ליא הנכתבת בלשון יון מהשבעים הזקנים בימי תלמי המלך ונכללו הפרשיות הללו בתוך ספרי אפוקר״יפא פירושו ספרי הנסתרים שלא נחשבו בתוך כתבי הקודש ויש לזה ראיה מן התלמוד שחכמי ישראל היו סותרים הרבה ספרים משום טעם כמו שנמצא בתלמוד שבת פרק כל כתבי שבקשו לסתור ולגנוז גם ספר קהלת:

The Letter of King Ahasuerus, which impious Haman sent into all the provinces of India and Ethiopia, in the name of the King. Translated from the Biblia, written in the Greek Tongue by the Seventy Elders in the days of King Ptolemy. And these Chapters are contained among the Books called Apocrypha, or hidden books, and which are not reckoned in the Sacred Canon, whereof there is an evidence in the Talmud, that the wise Men of Israel hid up many Books for some reason, even as is found in the Talmud, Sabbath, Chapter, Col kithbe, that they sought to conceal and lay aside even the Book of Coheleth* itself.

---

* Coheleth; that is, Ecclesiastes, or the Preacher.

Text after the Hebrew.

CHAP. I.

THESE are the words of the letter: The great king Artaxerxes, (the same is Ahasuerus, that reigned from India even unto Ethiopia,) hath commanded, and doth command, the princes of the hundred and twenty and seven provinces of his kingdom, *with* words of truth and peace.

2 Although I am an august and mighty king, and greatest of all earthly kings of every place; yet have I not been willing to exalt my power and dominion by usurpation; but have always been inclined to reign over you with a pure and mild government, and peaceable, such as is desired by all mankind, and have always sought to promote their happiness, so that every man should dwell under my government in peace and in tranquility, and minding his own business.

3 Wherefore I took counsel with my nobles, and my counsellers, concerning the subject of peace, and the summit of prosperity, how it might be continued, and made lasting and permanent. Then Haman, who in wisdom greatly excelled

פרשה א֞

אלה דברי איגרת המלך הגדול ארטצארצ״ס (הוא אחשורוש) הוא המלך המולך מהודו ועד כוש צוה ומצוה לשרי ממאה ועשרים ושבע מדינות מלכותו דברי שלום ואמת:

הגם שאני הוא מלך אדיר ותקיף וגדול מכל מלכי אדמה מכל מקים לא רציתי להגביה את כוחי וממשלתי בגאוה וכל ימי היה רצוני נוטה למלוך עליכם בממ׳ בממשלת זך וחסד והשלום הנאהב מכל מין אנושי והמשמח אותם אהבתי בשמחה כל ימי כדי שישב כל אדם תחת ממשלתי בשלום ובמנוחה ולעשות מלאכתו:

ולקחתי עצה עם אחש׳ אחשדרפני ויועצי על דבר השלום וגרם שלו איך שיוכל לעמוד בעמידת עולמית והראה לי המן אשר הוא חכם גדול מכל שרי ויועצי

Text after the Greek.

CHAP. XIII.

THE copy of the letters was this: The great king Artaxerxes writeth these things to the princes and governors that are under him from India unto Ethiopia, in an hundred and seven and twenty provinces.

2 After that I became lord over many nations, and had dominion over the whole world, not lifted up with presumption of my authority, but carrying myself alway with equity and mildness, I purposed to settle my subjects continually in a quiet life, and making my kingdom peaceable, and open for passage to the utmost coasts, to renew peace, which is desired of all men.

3 Now when I asked my counsellers how this might be brought to pass, Aman, that excelled in wisdom among us, and was approved for his constant

Text after the Hebrew.

all my princes and counsellers, and whom I loved above all of them; for he was chief in my counsel and confidence, and was next in my kingdom: he represented unto me,

4 How that there were found a *certain* people scattered and dispersed among the people of my kingdom, having statutes and judgments and laws contrary to all nations, and to their customs; and in whose sight the royal decrees were not accounted for any thing; and for this cause they strove to disturb the peace and unity throughout all my kingdom.

5 So it came to pass, as soon as I had heard concerning the said people, that they were a people differing from all the laws of *other* people, and continually opposing my will, and doing perversely against all the faith and customs of nations, and that they obeyed not my commands, and moreover, because they excite continual wars, and do great damage to my kingdom, breaking the peace, and destroying the union of my people.

6 I have commanded, that this people, which Haman the great prince hath represented to you, be de-

ואותו אהבתי מכלם כי הוא הגדול בעצתי ובאמונתי והוא משנה במלכותי:

שנמצאת עם מפורד ומ׳ ומפוזר בין העמים ממלכותי ויש להם חוקים ומשפטים ותורות נגד כל העמים ומנהגיהם וציות מלכות אין נחשב בעיניהם למאומה ובשביל כך גורמים לעצור השלום והאחדות בכל מלכותי:

ויהי כששמעתי מן העם הנזכר שהוא עם מפורד מכל דתי העמים ועושים תמיד נגד רצוני להיות סוררים נגד כל אמונת ומנהגי גוים ולמצותי המה אינם נשמעים ובשביל זה גורמים תמיד מלחמות ועושים היזקות גדולות למלכותי לשבר שלום ולהרוס האחדות מעמי:

צויתי להשמיד להרוג ולאבד את העם אשר יראה לכם המן השר הגדול בלי

Text after the Greek.

good will and stedfast fidelity, and had the honour of the second place in the kingdom,

4 Declared unto us, that in all nations throughout the world there was scattered a certain malicious people, that had laws contrary to all nations, and continually despised the commandments of kings, so as the uniting of our kingdoms, honourably intended by us, cannot go forward.

5 Seeing then we understand that this people alone is continually in opposition unto all men, differing in the strange manner of their laws, and evil affected to our state, working all the mischief they can, that our kingdom may not be firmly established:

6 Therefore have we commanded, that all they that are signified in writing unto you by Aman, who is ordained over the affairs,

Text after the Hebrew.

stroyed, slain, and made to perish without any mercy; together with the children and women; and that their spoil be made a prey: and this slaughter shall be on the fourteenth day of the month Adar, in this same year.

7 To the end that all of them should be slain on the said day, without leaving of them any to remain or escape; that so there may be peace continually in my kingdom.

CHAP. II.

THEN prayed Mordecai unto his God, declaring his wonders, saying,

2 O Lord God, thou art the King Almighty, and King over all kings; every thing is in thy power, and thy good pleasure shall be done; and who may resist thy will, when thou art pleased to help Israel?

3 Thou hast made heaven and earth, and all that is therein.

4 Thou art Lord of them all; and who shall resist thee to hinder thy will?

5 Thou knowest all that is done, and seest that I have not acted in pride of heart, or in haughtiness, in

שום רחמנות עם טף ונשים ושללם לבוז והריגה הזאת תהיה ביום ארבעה עשר לירח אדר בשנה הזאת:

למען שנהרוג כולם על יום הנזכר בלי הותיר להם שריד ופליט כדי שיהיה שלום תמיד בממלכתי:

פרשה בֿ

ומרדכי פילל לאלהיו לספר נפלאותיו לאמר:

אדני אלהים אתה הוא מלך שדי ומלך על כל המ׳ המלכים הכל עומד תחת ידך ורצונך הטוב תמיד יעשה ומי יעמוד נגד רצוניך באם שתרצה לעזור את ישראל:

אתה עשית את השמים והארץ וכל אשר בהם:

אתה הוא אדון כולם ומי יעמוד לנגדיך לעצור רצוניך:

אתה ידעת את כל הנעשה וראית שלא עשיתי בשביל רם לבב או בגאוה לבלותי

Text after the Greek.

and is next unto us, shall all, with their wives and children, be utterly destroyed by the sword of their enemies, without all mercy and pity, the fourteenth day of the twelfth month Adar of this present year:

7 That they, who of old and now also are malicious, may in one day with violence go into the grave, and so ever hereafter cause our affairs to be well settled, and without trouble.

CHAP. XIII.

THEN Mardocheus thought upon all the works of the Lord, and made his prayer unto him,

9 Saying, O Lord, Lord, the King Almighty: for the whole world is in thy power, and if thou hast appointed to save Israel, there is no man that can gainsay thee:

10 For thou hast made heaven and earth, and all the wondrous things under the heaven.

11 Thou art Lord of all things, and there is no man that can resist thee, which art the Lord.

12 Thou knowest all things, and thou knowest, Lord, that it was neither in contempt nor pride, nor

Text after the Hebrew.

that I did not bow down to Haman the adversary and enemy, When I could have helped Israel by kissing Haman's feet.

6 I myself was ready and prepared to do this for the good of thy people, but for this cause, I did not bow down to him, lest I should turn away in giving the glory of God to one born of a woman, and to a mortal man; neither will I bow down to any other but before my God.

7 And now, O Lord, the King and God of Abraham, have mercy upon thy people; for they that hate us would destroy us, and root out thine inheritance, which hath been thine from the beginning.

8 Despise not this little heap of thine, which thou hast redeemed with thine own arm out of Egypt.

9 Hear my prayer, and shew mercy to thy people, and turn our sorrow into joy, that we may live and declare thy praise, and celebrate thy Name; and destroy not the lips that continually shew forth thy praises.

10 And all Israel called upon the Lord with all their might, because they were devoted unto death.

להשתחות להמן הצר והאויב :

כי באם שאוכל לעזור את ישראל בנשיקות רגלי המן :

אני מוכן ומזומן אני לע׳ לעשות זאת בשביל טובת עמך אבל בגין זאת לא רציתי להשתחות לו הואיל שאסור ליתן כבוד אלהים לילוד אשה ולבן אדם ולא אשתחוה לשום אחר כי אם לפני אלהי :

ועתה אדני מלך ואל מאברהם רחם על עמך כי שונאינו רוצים להשמידינו ולעקיר השורש מנחלתך אשר היתה לך מקדם :

אל תבזה לגל הקטן שלך אשר גאלת בזרוע שלך ממצרים :

שמע להפלתי ועשה חסד לעמך והפוך יגונינו לשמחה למען שנחיה ונספר תהלתך ונשבח לשמך ואל תתן השחתה לספה המהלל תמיד תהלתיך :

וכל ישראל היו קוראים בכל כוחם לאדני כי המה גוססים למיתה :

Text after the Greek.

for any desire of glory, that I did not bow down to proud Aman.

13 For I could have been content with good will for the salvation of Israel to kiss the soles of his feet.

14 But I did this, that I might not prefer the glory of man above the glory of God: neither will I worship any but thee, O God, neither will I do it in pride.

15 And now, O Lord God and King, spare thy people: for their eyes are upon us to bring us to nought; yea, they desire to destroy the inheritance, that hath been thine from the beginning.

16 Despise not the portion, which thou hast delivered out of Egypt for thine own self.

17 Hear my prayer, and be merciful unto thine inheritance: turn our sorrow into joy, that we may live, O Lord, and praise thy name: and destroy not the mouths of them that praise thee, O Lord.

18 All Israel in like manner cried most earnestly unto the Lord, because their death was before their eyes.

Text after the Hebrew.

CHAP. III.

AND Esther the queen resorted unto the Lord to pray also in the time of Israel's trouble.

2 And she laid aside her royal apparel, and put on herself mourning garments; and in the place of sweet ointments, and perfume, and rose waters to anoint her hair, she covered her head with dust and ashes, and humbled her soul with fasting; and in all places where before Esther had joy and gladness, she went now with her torn hair by reason of her abasement.

3 And she prayed unto the God of Israel, saying,

4 O Lord, thou only art our King! save now the afflicted and mournful; for I have no deliverer but thee only, and reproach and distress have come before mine eyes.

5 I have heard from my father, that thou art the Lord that didst separate Israel from all people, and didst take our fathers of old for thine inheritance, and hast fulfilled continually that which thou saidest and didst promise unto them.

פרשה ג̈

ואסתר המלכה פונה את עצמה לאדני להתפלל גם בעת צרות ישראל :

והסירה בגדי מלכותה והלבישה את עצמה בבגדי אבלות ובמקום שמן הת׳ע התערובות ובושם ומי השושנים שפכה על ראשה להמשיח את שערותיה באפר ובעפר והתענות את נפשה בצום ובכל המקומות אשר היתה אסתר מקדם בשמחה ובששון נמצאו עתה הולכת בתלישת שעריה משום צערה :

ופיללה לאלהי ישראל לאמר :

ארני אתה לבדך מלכנו הושענא לעניה ולאבילה כי אין לי מושיע כי אם אתה לבדך והצער והרחק באו לפני עיני :

שמעתי מן אבי שאתה הוא ארני שהבדיל ישראל מכל העמים ולקחת את אבותינו מעולם לנהלתיך וקיימת תמיד את אשר אמרת והבטחת להם :

Text after the Greek.

CHAP. XIV.

QUEEN Esther also, being in fear of death, resorted unto the Lord:

2 And laid away her glorious apparel, and put on the garments of anguish and mourning: and instead of precious ointments, she covered her head with ashes and dung, and she humbled her body greatly, and all the places of her joy she filled with her torn hair.

3 And she prayed unto the Lord God of Israel, saying, O my Lord, thou only art our King: help me, desolate woman, which have no helper but thee:

4 For my danger is in mine hand.

5 From my youth up I have heard in the tribe of my family, that thou, O Lord, tookest Israel from among all people, and our fathers from all their predecessors, for a perpetual inheritance, and thou hast performed whatsoever thou didst promise them.

Text after the Hebrew.

6 As for us, we have sinned before thee; therefore hast thou delivered us into the hands of our enemies.

7 But thou art righteous, O Lord; we have rebelled because we have given glory to the idols of our enemies.

8 And now, O Lord our God, is it not enough that our enemies oppress us in bitter captivity, because of our iniquities, thinking and devising how to swallow us up; but also ascribe their victory to their idols, and to their own power.

9 And they consider how to cause thy covenant to cease with us, and pluck up thine inheritance by the roots; and to stop every mouth that singeth to the glory of thy Name, and that they may destroy the glory of the place of thy sanctuary:

10 And how to open every mouth of the heathen to laud and praise the power and might of their idol, and extol continually a king that is encompassed with death like the rest of mortals.

11 O Lord, give not thy staff nor thy rightful sceptre into the hand of one that is nothing, that they re-

אנחנו חטאנו לפניך על כן מסרת אותנו בידי אויב׳ אויבינו :

אבל צדיק אתה אדני כי פיך מרינו כי כבדנו את אלילי אויבינו :

ועתה אדני אלהינו לא די שאויבינו לוחצים אותנו בגלות המר בשביל עוכת׳ עומתינו וסוברים וחושבים לבלענו רק גם כותבים הנצחון שלהם לאליליהם ולכח שלהם :

ומחשבים להשבית בריתך עמנו ולהעקיר מה׳ מהשורש נהלתיך ולסתום כל פה המהלל לכבוד שמך ולהשמיד כבוד בית מקדשך :

ולהפתיח כל פה מהגוים להלל ולשבח כח וגבורה מאליל שלהם ולהתפאר תמיד מלך הנכלל במיתה כשאר היי זמניות :

ארני אל תתן שבטך ושרביט מישור שלך ביד אין למען שלא יחרפו אותנו רק

Text after the Greek.

6 And now we have sinned before thee: therefore hast thou given us into the hands of our enemies,

7 Because we worshipped their gods: O Lord, thou art righteous.

8 Nevertheless it satisfieth them not, that we are in bitter captivity: but they have stricken hands with their idols,

9 That they will abolish the thing that thou with thy mouth hast ordained, and destroy thine inheritance, and stop the mouth of them that praise thee, and quench the glory of thy house, and of thine altar,

10 And open the mouths of the heathen to set forth the praises of the idols, and to magnify a fleshly king for ever.

11 O Lord, give not thy sceptre unto them that be nothing, and let them not

Text after the Hebrew.

proach us not; but return upon their own heads the evil which they have devised upon us; and set a mark upon the adversary that presumptuously accuseth us with lying words at the king's hand.

12 Remember us, O Lord, and shew us wonderful things in our oppressions; and grant me power and strength. O Lord, who art King above all gods and over all princes.

13 Learn me how to speak in the presence of the lion, and turn his heart to hate them that hate us; that so he may die, he and all that are joined with him, by a strange death.

14 Bring us forth and redeem us from our miseries by thy mighty hand: help me, for that I am thy handmaid who hath no redeemer nor deliverer but thee only, and thou knowest every thing.

15 And thou knowest that I have no delight nor joy nor gladness in the glory which I have had, or can have, with the ungodly: nor also have I any desire in the marriages of heathens and strangers.

הפוך על ראשיהם הרעה שחשבו עלינו והתיו תיו להצורר המלשין בזדון או' אותנו בדברי שקרים ליד המלך :

זכור אותנו אדני וראה אותנו נפלאות ברוחקינו ותן לי כח וגבורה אדוני אשר אתה מלך על כל אלהים ועל כל השרים :

למוד אותי לדבר בפני האריה והפוך את לבבו להיות שונא לשונאינו למען שימות הוא וכל הנל' הנלוים עמו במיתה משונה :

הוצא וגאל אותנו מצערינו בידך הגדולה עזור אותני באשר אני אמתיך אשר אין לה גואל ומציל כי אם אותך לבדך ואתה יודע כל דבר :

ואתה ידעת שאין לי חפץ ושמחה וששון בהכבוד אשר היתה ותהיה לי אצל הרשע וגם אין לי חמדה בנישואין של גוים ונכרים :

Text after the Greek.

laugh at our fall; but turn their device upon themselves, and make him an example, that hath begun this against us.

12 Remember, O Lord, make thyself known in time of our affliction, and give me boldness, O King of the nations, and Lord of all power.

13 Give me eloquent speech in my mouth before the lion: turn his heart to hate him that fighteth against us, that there may be an end of him, and of all that are likeminded to him:

14 But deliver us with thine hand, and help me that am desolate, and which have no other help but thee.

15 Thou knowest all things, O Lord; thou knowest that I hate the glory of the unrighteous, and abhor the bed of the uncircumcised, and of all the heathen.

Text after the Hebrew.

16 Thou knowest that I was compelled to do thus, though I had no pleasure in the royal ornaments upon my head in the day when he shewed the riches of the glory of his kingdom, but all was accounted by me as an unclean garment; neither attired I myself with his pomp out of his sight.

אתה ידעת שנכרחתי
לעשות זאת ואין לי חפץ
בתכשיטי המלכות אשר על
ראשי ביום הראות את
עושר כבוד מלכותו רקהכל
נחשב אצלי כמו בגד טמא
ואין אני מתלבשת בפארו
חוץ מעיניו :

Text after the Greek.

16 Thou knowest my necessity: for I abhor the sign of my high estate, which is upon mine head in the days wherein I shew myself, and that I abhor it as a menstruous rag, and that I wear it not when I am private by myself,

17 Also thou knowest that I neither did eat nor drink of my dainties and delicacies to rejoice with Haman; nor also rejoiced at the dainties of the king's table, nor drank of the wine offered to his idol.

גם אתה ידעת שמיימי לא
אכלתי ושתיתי וטיילתי
לשעשוע עם המן וגם לא
שמחתי מיימי בשלחן המלך
ולא שתיתי מיין נסך אלילי
שלו :

17 And that thine handmaid hath not eaten at Aman's table, and that I have not greatly esteemed the king's feast, nor drunk the wine of the drink-offerings.

18 Neither hath joy come into the heart of thy handmaid since the day when I came hither until now. But I will rejoice continually with the princes of the people when they shall be gathered together, the people of the God of Abraham.

ושמחה לא באה
בתוך לב אמתך מהיום
שבאתי לכאן עד עתה
אבל שמחתי תמיד עם
נדיבי עמים כשנאספו עם
אלהי אברהם :

18 Neither had thine handmaid any joy since the day that I was brought hither to this present, but in thee, O Lord God of Abraham.

19 Hear the voice of the afflicted; for thou art God, mighty above all that are mighty; and deliver us from the hand of the wicked, and redeem me from all my troubles.

שמע קול העניה כי אתה
אל גיבור על כל הגיבורים
והציל אותנו מיד רשע וגאל
אותי מכל צרותי :

19 O thou mighty God above all, hear the voice of the forlorn, and deliver us out of the hands of the mischievous, and deliver me out of my fear.

Text after the Hebrew.

CHAP. IV.

AND upon the third day, Esther put off her mourning garments, and clothed herself with royal apparel.

2 And she found favour in the eyes of all that beheld her; and having called upon God the saviour to help her, she took with her two maidens:

3 And upon the hand of one she leaned with dignity.

4 And the other followed after her, bearing up the train of her garments.

5 And her countenance was exceeding fair: and she was held in admiration in the eyes of all that saw her; for her appearance was cheerful, but her heart was full of anguish and sorrow.

6 And when she had passed through all the doors of the palace, then stood the queen before the king, and the king was seated on his royal throne, in his robes of state that were made of gold and precious stones, so that the sight of him cast a dread in the eyes of them that saw him.

פרשה ד̈

וביום השלישי הסירה אסתר מלבושי אבילות והתלבשת במלבושי מלכ׳ מלכות :

ומצאת חן בעיני כל רוא׳ רואיה ותקרא לאל המושיע לעזרתה ותקחה עמה שני נערות :

וסעדה בפארה על ידה האחת :

והשנייה הולכת אחריה לנשאות שולי מלבושיה :

ופניה היתה יפה עד מאוד והיא היתה מתאהבת בעיני כל רואיה ומראיה היתה בשמחה אבל לבה היתה מלאה צער ודאגה :

וכשבאת תוך כל שערי בית המלכות עומדת לפני המלך והמלך ישב על כסא כבודו בלבוש המלכות העשויים מזהב ומאבני יק׳ יקרים ומראיהו היתה מביאה חרדה לעיני רואיו :

Text after the Greek.

CHAP. XV.

AND upon the third day, when she had ended her prayer, she laid away her mourning garments, and put on her glorious apparel.

2 And being gloriously adorned, after she had called upon God, who is the beholder and saviour of all things, she took two maids with her:

3 And upon the one she leaned, as carrying herself daintily;

4 And the other followed, bearing up her train.

5 And she was ruddy through the perfection of her beauty, and her countenance was cheerful and very amiable: but her heart was in anguish for fear.

6 Then having passed through all the doors, she stood before the king, who sat upon his royal throne, and was clothed with all his robes of majesty, all glittering with gold and precious stones; and he was very dreadful.

Text after the Hebrew.		*Text after the Greek.*
7 And the king, lifting up his eyes, saw Esther, being moved with indignation and fierce anger; and Esther was troubled at his presence, and her countenance was changed like the face of death, and she fell through faintness with her head upon her maid.	וכשנשא המלך את עיניו וראה את אסתר בזעף ובח׳ ובחרון אף נבהלה אסתר מפניו ופניה נתהפכת כפני מת ונפלה בחולשת כוחה עם ראשה על אמתה :	7 Then lifting up his countenance that shone with majesty, he looked very fiercely upon her; and the queen fell down, and was pale, and fainted, and bowed herself upon the head of the maid that went before her.
8 Then the Lord God changed the heart of the king for good; and the king was troubled for her sake, and arose from his throne, and ran to meet Esther, and embraced her and kissed her; and said to her in friendly words,	אז הפך אדני אלהים לב המלך לטובה ויצר למלך בשבילה ויקם מכסאו וירץ לקראת אסתר ויחבקיה וינשקיה ויאמר לה בדברי אהובים :	8 Then God changed the spirit of the king into mildness, who in a fear leaped from his throne, and took her in his arms, till she came to herself again, and comforted her with loving words, and said unto her,
9 What is the matter, O Esther? am I not thy brother? fear thou not.	מה לך אסתר הלא אני אחיך אל תתיראי :	9 Esther, what is the matter? I am thy brother, be of good cheer:
10 For the decree, that none should come unto the king without being called for, is commanded for others, but not for thee: Come, Esther; come in.	כי הצווה מבלתי לבוא אל המלך בלי הקריאה היא מצוה לאחרים אבל לא לך : בואי אסתר בואי :	10 Thou shalt not die, though our commandment be general: Come near.
11. 12 Then the king held up the golden sceptre, and laid it upon her neck, and he embraced her, and said, Speak, O Esther, what thou hast *to say*.	וישא המלך את שרביט הזהב וינחהו על כתיפה : וינשק אותה ויאמר אמרה אסתר מה לך :	11 And so he held up his golden sceptre, and laid it upon her neck, 12 And embraced her, and said, Speak unto me.

Text after the Hebrew.

13 Then answered Esther and said, As soon as I saw thee, I thought that I saw an angel of God; therefore was I troubled at the great glory of thy majesty.

14 For thou art very terrible, casting a dread upon all that behold thee; and thy countenance is wonderful.

15 And at the time Esther was speaking with him, she fell down again through faintness upon the ground.

16 And the king was troubled with his ministers because of her: and they comforted her.

CHAP. V.

In the fourth year of king Ptolemy and Cleopatra, Dositheus and his son Ptolemy (there are who say that they were of the sons of Levi) brought these letters of Purim, and said that Lysimachus the son of Ptolemy translated the same in Jerusalem from the Arabic into the Hebrew tongue.

2 Artaxerxes (he is Ahasuerus, the king that reigned from India unto Ethiopia) commandeth his peace unto the princes of the hundred and twenty and seven provinces of his kingdom, and unto their subjects with decrees of peace and truth.

ותען אסתר ותאמר כש׳ כשראיתי אותך דמיתי שר׳ שראיתי מלאך אלהים על כן נתבהלתי לפני גדול כבוד מלכותך :

כי אתה בעל חרדה לה׳ להחריד כל רואיך ומראיך הוא מראה אסתר :

ובעת שדברה אסתר עמו נפלה עוד פעם בחולשת כחה על הארץ :

ויחרד המלך עם משרתיו עליה וינחמו אותה :

פרשה ה̈

בשנת ארבעה להמלך פטולימיא וכְלִיאוּפַטְרי הבי׳ הביאו דוזיט׳ ובנו פטולימיא (האומרים שהמה מבני לוי) האיגרות הפורים האלה ואמרו שֶׁהַלִיסִימַכְאס בן פטולימיא העתיקו אותו בירושלים מן לשון הערבי ללשון העברי :

ארטאצארצים (הוא אח׳ אחשורוש) המלך המולך מהודו ועד כוש מצוה של׳ שלומו נגד שרי ממאה וע׳ ועשרים ושבעה מדינות מלכותו ונגד עבדיהם בציות שלום ואמת :

Text after the Greek.

13 Then said she unto him, I saw thee, my lord, as an angel of God, and my heart was troubled for fear of thy majesty.

14 For wonderful art thou, lord, and thy countenance is full of grace.

15 And as she was speaking, she fell down for faintness.

16 Then the king was troubled, and all his servants comforted her.

CHAP. XI.

In the fourth year of the reign of Ptolemeus and Cleopatra, Dositheus, who said he was a priest and Levite, and Ptolemeus his son, brought this epistle of Phurim, which they said was the same, and that Lysymachus the son of Ptolemeus, that was in Jerusalem, had interpreted it.

CHAP. XVI.

The great king Artaxerxes unto the princes and governors of an hundred and seven and twenty provinces from India unto Ethiopia, and unto all our faithful subjects, greeting.

Text after the Hebrew.

3 Whereas I have found many ministers to become vain through the lenity of their kings; and that the honour that is given to them of the king only prompts them to excess of pride and haughtiness, and to practise all manner of evil.

4 And not only that they do wrong to the common people, which are the king's subjects; but are ever devising how they may trample under their feet the prince that hath exalted them.

5 Nor do they only do wrong against the well-affected and well-disposed princes of the country, that they should not be subject to their own king: but also this do they, that they think that God, who continually seeth the ways of just men, observeth not their evil works.

6 Moreover they practise falsehood, and deceive righteous princes; stirring them up to shed innocent blood: and those who have acted faithfully in their duty to their king, them they bring into reproach and great distress.

מצאתי רבים משתמשים
בחסד מלכיהם לבטלה
והכבוד שניתן להם מהמלך
גרם להם שהיו בעלי גאוה
ורם לבב ולעשות כל רע :

ולא לבד שעושים רע
לעמי הארץ אשר המה עב'
עבדי המלך רק חושבים
תמיד לרמוס ברגליהם את
השר שגידל אותם :

ולא לבד עושים רע נגד
טבעיות נריבי ארץ ומזגיוזם
מלהיות נכנעים לפני מלכם
רק גם זאת עשו שחושבים
שֶׁאֵל הרואה תמיד על דרכי
הצדיקים אין רואה את
מעשיהם הרעים :

והמה משקרים ומרמאים
לשרי הצדיקים לגרום להם
לשפוך דם נקי ולהביא או'
אותם שעבדו באמונה
במלאכת מלכם ושריהם
בתוך צער ודוחק גדול :

Text after the Greek.

2 Many, the more often they are honoured with the great bounty of their gracious princes, the more proud they are waxen,

3 And endeavour to hurt not our subjects only, but not being able to bear abundance, do take in hand to practise also against those that do them good:

4 And take not only thankfulness away from among men, but also lifted up with the glorious words of lewd persons, that were never good, they think to escape the justice of God, that seeth all things, and hateth evil.

5 Oftentimes also fair speech of those, that are put in trust to manage their friends' affairs, hath caused many that are in authority to be partakers of innocent blood, and hath enwrapped them in remediless calamities:

6 Beguiling with the falsehood and deceit of their lewd disposition the innocency and goodness of princes.

Text after the Hebrew.

7 The like work and example is not only found in the histories of the ancients; but also in our own times are found wicked counsellors that excite the king to use his subjects ill.

8 And forasmuch as I am bounden to take cognizance of the said evil proceedings, and as it is laid upon me to give an account of their actions, and to remove such impediments, and to preserve the peace of my country,

9 It becomes necessary and expedient for me sometimes to change decrees, which I have before commanded, when I have found affairs to go contrary to what the reporter had declared unto me, using all precaution; for this is the glory of government.

10 Now whereas Haman, the son of Hamadtha, begotten of Macedonian blood, and not of the Persian blood, nor having any native stock like the Persians, but who was only with me *as* a traveller;

המעשה והמשל הזה לא נמצאת לבד בתוך דברי מעשיות של הקדמונים רק גם בזמננו נמצאים בכל יום יועצים רשעים המתגר׳ המתגרמים להמלך לעשות רע לעבדיו :

והואיל שאני מחוייב לר׳ לראות על מעשי רשעים הנזכרים ומוטל עלי ליתן חשבון על מעשיהם ולהסיר הסיכסוכים ולעשות שלום בארצי :

נצרכתי ונכרהתי לשנות איזה פעמים המצות מה שצויתי מקדם באם שמצא׳ שמצאתי הדברים להיפך ממה שסיפר לי הנרגן ואהיה מתון מתון כי זהו פאר של מלכות :

והואיל שהמן בן המדתא הנולד מדם מוקדן ולא מדם פרס ולא יש לו מזג או טבע כמו אנשי פרס רק הוא היה אצלי אורח :

Text after the Greek.

7 Now ye may see this, as we have declared, not so much by ancient histories, as ye may, if ye search what hath been wickedly done of late through the pestilent behaviour of them that are unworthily placed in authority.

8 And we must take care for the time to come, that our kingdom may be quiet and peaceable for all men,

9 Both by changing our purposes, and always judging things that are evident with more equal proceeding.

10 For Aman, a Macedonian, the son of Amadatha, being indeed a stranger from the Persian blood, and far distant from our goodness, and as a stranger received of us.

Text after the Hebrew.

11 Him I promoted and dignified, and exalted above all the princes: for this is my disposition to make much of every traveller, of whatever sort or nation; so that I called him Father, and gave him favour and honour to be called the next unto the king.

12 But this honour and bounty *only* moved him to shew his pride and haughtiness, and a determination in his mind against myself and my kingdom.

13 For he watched how to destroy Mordecai, who had by his faithfulness and goodness saved my life, and also my righteous consort queen Esther, and all her people.

14 For he accused them to me with false and vain words, that he might destroy them from my land: and when they had destroyed those that guarded me and my kingdom, Haman designed also to have me destroyed, to bring over the kingdom of Persia into the power of the Macedonians.

15 But we have found out, that they whom wicked Haman would have to be destroyed are just men and pious, having good ordinances and laws,

ונשאתי וגדלתי ורוממתי אותו על כל השרים כי זהו מזגי לרומם כל אורח מכל משפחות הגוים וקראתי אותו אבי ונתתי לו חסד וכבוד שנקרא משנה למלך:

והכבוד והחסד הזאת גרמו לו להתגאה ברום לבב וגרמרא בדעתו אותי ואת ממלכתי:

כי הוא היה נוצר להאביד מרדכי אשר הציל באמונתו ובטיבו את חיי וגם את שגלי הצדקה אסתר המלכה וכל עמה:

כי הוא הלשין אותם אצלי בדברי שקר ושוא כדי לה' להאבידם מן ארצי ובאם שנתאבדו אותם השומרים אותי ומלכותי זכור המן גם להאביד אותי למען להביא המלכות פרס ביד אנשי מיקדין:

אבל מצאנו אשר המן הרשע להאבידם שהמה אנשי צדיקים וחסידים ויש להם חוקים ותורות טובים:

Text after the Greek.

11 Had so far forth obtained the favour that we shew toward every nation, as that he was called our Father, and was continually honoured of all men, as the next person unto the king.

12 But he not bearing his great dignity, went about to deprive us of our kingdom and life:

13 Having by manifold and cunning deceits sought of us the destruction, as well of Mardocheus, who saved our life, and continually procured our good, as also of blameless Esther, partaker of our kingdom, with their whole nation.

14 For by these means he thought, finding us destitute of friends, to have translated the kingdom of the Persians to the Macedonians.

15 But we find that the Jews, whom this wicked wretch hath delivered to utter destruction, are no evil doers, but live by most just laws:

Text after the Hebrew.

16 And are children of the great and eternal God; He is the God that hath given the kingdom of Persia to our ancestors, and also to me by his abundant goodness; and he yet doth well guide my kingdom.

17 Wherefore do not ye put in execution the letter which hath been brought to you by means of Haman.

18 For because of the work which he had done, and because of the letter which he had written, to destroy the people of Mordecai and Esther, I have commanded him to be hanged, and all his family, upon a tree before the gate of the city of Shusan; for God hath returned his reward upon his own head for the punishment of his wickedness.

19 Now this command which I have given you by this letter, ye are ordered to declare and publish in all the provinces of my kingdom; that I have granted free liberty to the Jews to do and perform all the commandments and laws of the living God, who is called the God of Israel; and not one shall perish by their hand.

והמה בנים מן האל הג׳ הגדול והעלם הוא האל הנתן המלכית פרס לקדמ׳ לקדמונינו וגם לי בחסדו המרובים ועדיין הוא מנהיג בטוב את ממלכתי :

לכן אל הקימו האיגרת אשר הובא לכם על ידי המן :

כי בשביל המעשה שעשה ובשביל האיגרת שכתב לאבד את עם מרדכי ואס׳ ואסתר צויתי לתלות איתו וכל משפחתי על העץ לפני שער עיר שושן כי אדני הש׳ השיב גמולו בראשו לענוש רשעתו :

אבל המצוה הזאת אשר נתתי לכם באיגרת הזאת מהויבים אתם לפרסם ולבשר בכל מדינות מלכו׳ מלכותי שנתתי רשות להי׳ להיהודים לעשות ולקיים כל מצות ותורות אל חי הנקרא אל ישראל ואין אהד ימחה בידם :

Text after the Greek.

16 And that they be children of the most high and most mighty living God, who hath ordered the kingdom both unto us and to our progenitors in the most excellent manner.

17 Wherefore ye shall do well not to put in execution the letters sent unto you by Aman the son of Amadatha.

18 For he, that was the worker of these things, is hanged at the gates of Susa with all his family: God, who ruleth all things, speedily rendering vengeance to him according to his deserts.

19 Therefore ye shall publish the copy of this letter in all places, that the Jews may freely live after their own laws.

Text after the Hebrew.

20 And if there shall come vain and lewd men to do them violence, and to slay them by the decree of wicked Haman, upon the thirteenth day of the twelfth month, the same is the month Adar; then are ye bound to guard and rescue them from their enemies, and to give them the laws of avengement of their enemies.

21 For that same day hath Almighty God made *a day* of joy and gladness; for upon the said day Haman's purpose was to have plucked up by the roots the chosen people, but it was turned upon himself.

22 Wherefore ye are bounden to keep the fourteenth day of the twelfth month a festival that is called Purim:

23 And this feast day shall be among all your festivals with joy and gladness, that God may do good unto us and to all the princes by inclining the Persians to confidence in them, and that this day may be an example to shew unto all posterity how the Lord God giveth punishment to the rebellious.

ובאם שיבאו אנשי ריקים ופוחזים לעשות להם כח ולהרוג אותם בציות המן הרע על יום שלושה עשר לחודש שנים עשר הוא חדש אדר אזי מחויבים אתם לשמור ולהציל אותם מאויביהם וליתן להם תורות להנקם מאויביהם :

כי היום ההוא עשה להם האל שדי לשמחה ולששון כי בהיום הנזכר היה מחש׳ מחשבת המן הרע להעקיר שורש עם סגולה אבל נהפך עליו :

על כן מחויבים אתם לעשות יום ארבעה עשר לחדש שנים עשר יום טוב הנקרא פורים :

והיום טוב הזה יהיה בכלל כל ימים טובים שלכם בשמחה ובששון למען שיי׳ שייטב אדני לנו ולכל הש׳ השרים למשמעות הפרס באמונתם ויהיה יום הזה למשל לראות לכל באי עולם איך שהשם אלהים יתן עונש להסוררים :

Text after the Greek.

20 And ye shall aid them, that even the same day, being the thirteenth day of the twelfth month Adar, they may be avenged on them, who in the time of their affliction shall set upon them.

21 For Almighty God hath turned to joy unto them the day, wherein the chosen people should have perished.

22 Ye shall therefore among your solemn feasts keep it an high day with all feasting:

23 That both now and hereafter there may be safety to us, and the well-affected Persians; but to those which do conspire against us a memorial of destruction.

Text after the Hebrew.

24 And every province or city which shall transgress my command, and that will not obey the decree of this letter, shall be destroyed by sword and by fire, and be made desolate; so that neither man, nor beast, nor fowls may dwell there for ever.

CHAP. VI.

In the second year of the great king Artaxerxes, in the first *day* of the month Nisan, one dreamed a dream, who was a Jew, the son of Jair, the son of Semei, the son of Kish, of the tribe of Benjamin.

2 He was a stranger in the city of Shusan, an honourable man, and renowned in the court of the palace.

3 And he was of the captivity which Nebuchadnezzar the king of Babylon carried captive from Jerusalem with the king Jechoniah, king of Judah. And this was his dream:

4 That he heard a noise of crying come up, and a rumour of thunderings and earthquakes;

5 And, behold, two great dragons went one against the other to fight.

וכל מדינה או עיר שיעב׳ שיעבור על מצותי לבלתי לשמוע את מצות איגרת הזאת ישמיד בחרב ובאש להיות שממה שבל ידור שם לעולם אדם או היה או עוף :

פרשה ו׳

בשנה השנית להמלך הגדול ארטצארצים ברא׳ בראשון לחודש ניסן חלם הלום אחד :

אשר היה יהודי בן יאיר בן שמעי בן קיש משבט בנימין הגר בעיר שושן אנש נכבד ונשמע בחצר המל׳ המלכות :

והוא היה מן הגולה אשר הגלה נבוכדנזר מלך בבל מירושלים עם המלך יכניהו מלך יהודה וזה היה הלומו :

שראה איך שעלה קול צעקה ומהומה מן קולות ורעדות מן הארץ :

והנה שני תנינים גדולים הלכו זה לעמת זה ללח׳ ללהום :

Text after the Greek.

24 Therefore every city and country whatsoever, which shall not do according to these things, shall be destroyed without mercy with fire and sword, and shall be made not only unpassable for men, but also most hateful to wild beasts and fowls for ever.

CHAP. XI.

In the second year of the reign of Artaxerxes the great, in the first day of the month Nison, Mardocheus the son of Jairus, the son of Semei, the son of Cisai, of the tribe of Benjamin, had a dream;

3 Who was a Jew, and dwelt in the city of Susa, a great man, being a servitor in the king's court.

4 He was also one of the captives, which Nabuchodonosor the king of Babylon carried from Jerusalem with Jechonias king of Judea; and this was his dream:

5 Behold a noise of a tumult, with thunder, and earthquakes, and uproar in the land:

6 And, behold, two great dragons came forth ready to fight, and their cry was great.

Text after the Hebrew.		*Text after the Greek.*
6 And the noise increased more and more, insomuch that all the heathen came from all countries to make war against the holy people.	והקול היה הולך וגדול עד שבאו כל הגוים מכל הארצות לעשות מלחמה נגד עם הקודש :	7 And at their cry all nations were prepared to battle, that they might fight against the righteous people.
7 And it was day, and, behold, there came a great darkness and gloominess, and tribulation, and terror, and dismay, and dread mingled with the darkness; and there was a voice of mourning and woe, and fearfulness upon the earth.	ויהי היום והנה בא חשך גדול ואפילה וצרות ורעדה ובהלה ופחד מתבללים בתוך ההושך והיה קול נהי ואוי והרדה על האדמה :	8 And lo a day of darkness and obscurity, tribulation and anguish, affliction and great uproar, upon earth.
8. 9 And the holy people were distressed, and perplexed, and vexed, and were in great fear by reason of the evil of their destinies, and despaired of their lives.	והעם הקודש היו בצער ובדוחק ובזעף ומתפהדים בשביל רוע מזליהם ונתי׳ ונתיאשו כי מהייתם :	9 And the whole righteous nation was troubled, fearing their own evils, and were ready to perish.
10 Then they cried unto God, and upon their cry there flowed from a little fountain a great flood of water.	ויצעקו אל אדני ואהר הצעקה נשפך מבול מים גדול מן באר קטנה :	10 Then they cried unto God, and upon their cry, as it were from a little fountain, was made a great flood, even much water.
11 And the sun arose upon the earth to give light, and, behold, there was a great light; and the humble got the victory over the proud, and slew them.	והשמש יצא על הארץ להאיר והנה היה אור גדול וינצחו העניים על בעלי גאוה ויהרגו אותם :	11 The light and the sun rose up, and the lowly were exalted, and devoured the glorious.

Text after the Hebrew.		*Text after the Greek.*
12 And Mordecai awaked after the dream, and considered in his thoughts, What is this dream which I have dreamed? and what hath God shewed me hereby? So he kept this dream in his heart, and his thoughts dwelt continually on the dream until he might know what was its design and interpretation.	ויקץ מרדכי אחר החלום וחשב במחשבתו מה החל' החלום הזה אשר חלמתי ומה הראה לי אלהים בזה וישמר החלום הזה בלבו ורעיוניו הולכים תמיד על החלום עד הלילה לדעת משפטו ופתרונו :	12 Now when Mardocheus, who had seen this dream, and what God had determined to do, was awake, he bare this dream in mind, and until night by all means was desirous to know it.
CHAP. VII.	פרשה ג̇ׄ °	CHAP. X.
Then answered Mordecai and said, God hath sent us all these things.	ויען מרדכי ויאמר אלהים שלח לנו כל אלה :	Then Mardocheus said, God hath done these things.
2 This day do I remember my dream; for, behold, this hath come to pass, even as I had dreamed.	ואת חלומי אני מזכיר היום כי הנה הזה היה כמו שחלמתי :	5 For I remember a dream which I saw concerning these matters, and nothing thereof hath failed.
3 The little fountain, from which flowed a great flood of water when the sun arose upon the earth, was the trial of Esther the queen, who was taken to the king to be his wife, and was made queen.	הבאר הקטן הנשפך ממנו מבול מים גדול כשיצא השמש על הארץ היה מסה על אסתר המלכה אשר נלקחה להמלך להיות איש' אשתו ונעשית מלכה :	6 A little fountain became a river, and there was light, and the sun, and much water: this river is Esther, whom the king married, and made queen:
4 And the two dragons were I and Haman.	והשני התנינים היו אני והמן :	7 And the two dragons are I and Aman.
5 The first shewed me concerning the nations which assembled together to destroy all the Jews.	האחד מראה על הגוים אשר נקהלו להשמיד כל היהודים :	8 And the nations were those that were assembled to destroy the name of the Jews:

Text after the Hebrew.

6 And the second shewed me concerning the people of Israel, that called upon the Lord our God; and the Lord saved his people, and redeemed us from this evil fate;

7 For he doeth wonders and signs among the heathen; for he hath ever made a difference between his people and the heathen.

8 And when the hour came that the heathen had filled *up their measure* of pride, and we were full of contempt and reproach; then the Lord our God came to execute judgment.

9 Then remembered he his people, and gave victory to his inheritance.

10 Now these days that are called Purim, all the Jews are bound to keep and perform every year in the month Adar, on the fourteenth and fifteenth *day* thereof, the same are days of feasting and rejoicing, and a festival in the synagogues of the people; and it shall not cease for ever from the people of Israel.

והשני מראה על עמי ישראל אשר קראו לאדני אלהינו והאדני הושיע את עמו וגאל אותנו מהמזל הרע הזה :

כי הוא עושה פלא ונסים בתוך הגוים כי הוא הבדיל תמיד בין עמו ובין הגוים :

וכשבאה השעה שהגוים היו מלאים גאוה ואנו היינו מלאים בבוז ובחרפה ואדני אלהינו בא לעשות משפט

אזי הזכיר תמיד בעמו ונתן לנחלתו הנצחון :

והימים האלה הנקראים פורים מחיבים כל היהודים לקיים ולעשות בכל שנה ושנה בחודש אדר באר בארבעה עשר ובחמישה עשר בו ימי משתה ושמחה ויום טוב בכניסיות העם ולא יסוף לעולם מהעם ישראל :

Text after the Greek.

9 And my nation is this Israel, which cried to God, and were saved: for the Lord hath saved his people, and the Lord hath delivered us from all those evils, and God hath wrought signs and great wonders, which have not been done among the Gentiles.

10 Therefore hath he made two lots, one for the people of God, and another for all the Gentiles.

11 And these two lots came at the hour, and time, and day of judgment, before God among all nations.

12 So God remembered his people, and justified his inheritance.

13 Therefore those days shall be unto them in the month Adar, the fourteenth and fifteenth day of the same month, with an assembly, and joy, and with gladness before God, according to the generations for ever among his people.

THE END.

University of California
SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY
305 De Neve Drive - Parking Lot 17 • Box 951388
LOS ANGELES, CALIFORNIA 90095-1388
Return this material to the library from which it was borrowed.

D 000 000 701 3